

Официален вестник на Европейския съюз

C 53

Издание
на български език

Информация и известия

Година 60
20 февруари 2017 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2017/C 053/01   Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2017/C 053/02   Дело C-503/14: Решение на Съда (четвърти състав) от 21 декември 2016 г. — Европейска комисия/ Португалска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Членове 21 ДФЕС, 45 ДФЕС и 49 ДФЕС — Членове 28 и 31 от Споразумението за Европейското икономическо пространство — Свободно движение на хора — Свободно движение на работници — Свобода на установяване — Данъчно облагане на физически лица за увеличения на стойността вследствие на замяна на дялове или акции — Данъчно облагане на физически лица за увеличения на стойността вследствие на прехвърляне на цялото имущество, свързано с упражняване на стопанска и професионална дейност — Данъчно облагане на частноправни субекти на изхода — Незабавно събиране на данъка — Разлика в третирането на физическите лица, които прехвърлят дружествени дялове или акции и запазват местоживеенето си на националната територия, и на онези физически лица, които извършват такава замяна и преместват местоживеенето си в друга държава членка на Европейския съюз или на Европейското икономическо пространство — Разлика в третирането на физическите лица, които извършват прехвърляне на цялото имущество, свързано с упражнявана от тях дейност в лично качество, на дружество със седалище или с действително управление на територията на Португалия и на онези физически лица, които извършват такава прехвърляне на дружество със седалище или с действително управление на територията на друга държава членка — Пропорционалност) 2

BG

2017/C 053/03	Дело C-524/14 P: Решение на Съда (голям състав) от 21 декември 2016 г. — Европейска комисия/Hansestadt Lübeck, правопреемник на Flughafen Lübeck GmbH (Обжалване — Държавни помощи — Летищни такси — Член 108, параграф 2 ДФЕС — Член 263, четвърта алинея ДФЕС — Решение за започване на официална процедура по разследване — Допустимост на жалбата за отмяна — Лично засегнато лице — Правен интерес — Член 107, параграф 1 ДФЕС — Условие за селективност)	3
2017/C 053/04	Дело C-593/14: Решение на Съда (четвърти състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Vestre Landsret - Danmark) — Masco Denmark ApS, Damixa ApS/Skatteministeriet (Преюдициално запитване — Свобода на установяване — Данъчно законодателство в областта на слабата капитализация на дъщерните дружества — Включване в облагаемия доход на дружество заемодател на лихвите по заеми, изплатени от чуждестранно дъщерно дружество заемател — Освобождаване на лихвите, изплатени от местно дъщерно дружество заемател — Справедливо разпределение на правомощията за данъчно облагане между държавите членки — Необходимост от предотвратяване на риска от избягване на данъци)	3
2017/C 053/05	Съединени дела C-20/15 P и C-21/15 P: Решение на Съда (голям състав) от 21 декември 2016 г. — Европейска комисия/World Duty Free Group SA, по-рано Autogrill España SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P) (Обжалване — Държавни помощи — Член 107, параграф 1 ДФЕС — Система на данъчно облагане — Корпоративен данък — Приспадане — Амортизиране на финансовата репутация, която произтича от придобиването на дялово участие от поне 5 % от предприятия, които подлежат на данъчно облагане в Испания, в предприятия, подлежащи на данъчно облагане извън тази държава членка — Понятие „държавна помощ“ — Условие за селективност)	4
2017/C 053/06	Дело C-51/15: Решение на Съда (трети състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Celle – Германия) — Remondis GmbH & Co. KG Region Nord/Region Hannover (Преюдициално запитване — Член 4, параграф 2 ДЕС — Зачитане на националната идентичност на държавите членки, присъща на техните основни политически и конституционни структури, включително по отношение на местното и регионалното самоуправление — Вътрешна организация на държавите членки — Местни и регионални власти — Правен инструмент, с който се създава ново публичноправно образувание и се урежда прехвърляне на правомощия и отговорности за изпълнението на задачи от обществен интерес — Обществени поръчки — Директива 2004/18/ЕО — Член 1, параграф 2, буква а) — Понятие „обществена поръчка“)	5
2017/C 053/07	Дело C-76/15: Решение на Съда (втори състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Grondwettelijk Hof — Белгия) — Paul Vervloet и др./Ministerraad (Преюдициално запитване — Държавни помощи — Помощ, приведена в действие от Кралство Белгия в полза на финансовите кооперации от групата ARCO — Схеми за гарантиране на депозитите — Директива 94/19/ЕО — Приложно поле — Гаранционна схема за защита на дяловете на физически лица, членове на действащи във финансовия сектор кооперации — Изключване — Членове 107 ДФЕС и 108 ДФЕС — Решение на Комисията, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар)	6
2017/C 053/08	Дело C-119/15: Решение на Съда (пети състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Sąd Apelacyjny w Warszawie — Полша) — Biuro podróży „Partner“ sp. z o.o. sp.k. w Dąbrowie Górniczej/Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Преюдициално запитване — Директива 93/13/ЕИО — Директива 2009/22/ЕО — Защита на потребителите — Действие erga omnes на списъка на неравноправните клаузи в публичен регистър — Имуществена санкция, налагана на търговец, използвал клауза, считана за равностойна на клауза от регистъра — Търговец, който не е участвал в производството, в което е констатирана неравноправността на съответната клауза — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Понятие „национална юрисдикция, чиито решения не подлежат на обжалване съгласно националното право)	7

2017/C 053/09	Дело C-131/15 P: Решение на Съда (първи състав) от 21 декември 2016 г. — Club Hotel Loutraki/Европейска комисия, Република Гърция, Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP) (Обжалване — Държавни помощи — Експлоатиране на терминали за видео лотария — Предоставяне на изключителен лиценз от държава членка — Решение, с което се установява, че не е налице държавна помощ — Член 108, параграф 3 ДФЕС — Регламент (ЕО) № 659/1999 — Членове 4, 7 и 13 — Незапочване на официалната процедура по разследване — Понятие за сериозни затруднения — Момент на извършване на преценката — Член 296 ДФЕС — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 41 — Задължение за мотивиране — Член 47 — Право на ефективна съдебна защита — Член 107, параграф 1 ДФЕС — Понятие за икономическо предимство — Обща оценка на мерките, за които е отправено уведомление)	8
2017/C 053/10	Съединени дела C-154/15, C-307/15 и C-308/15: Решение на Съда (голям състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициални запитвания от Juzgado de lo Mercantil n °1 de Granada, Audiencia Provincial de Alicante — Испания) — Francisco Gutiérrez Naranjo/Cajasur Banco SAU (C-154/15), Ana María Palacios Martínez/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (BBVA) (C-307/15), Banco Popular Español SA/Emilio Irlés López, Teresa Torres Andreu (C-308/15) (Преюдициално запитване — Директива 93/13/ЕИО — Потребителски договори — Ипотечни кредити — Неравноправни клаузи — Член 4, параграф 2 — Член 6, параграф 1 — Обявяване на недействителност — Ограничаване от националния съд на действието във времето на обявяването на неравноправна клауза за недействителна)	8
2017/C 053/11	Съединени дела C-164/15 P и C-165/15 P: Решение на Съда (трети състав) от 21 декември 2016 г. — Комисия/Aer Lingus Ltd, Ryanair Designated Activity Company, Ирландия (Обжалване — Държавни помощи — Национален данък върху въздушния транспорт — Прилагане на диференцирани данъчни ставки — Намалена ставка за полетите към дестинации, намиращи се на разстояние до 300 км от националното летище — Предимство — Селективен характер — Становище по случая, в който данъчната мярка може да представлява ограничаване на свободното предоставяне на услуги — Възстановяване — Акциз)	9
2017/C 053/12	Дело C-201/15: Решение на Съда (голям състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Symvoulio tis Epikrateias - Гърция) — Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis)/Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalis kai Koinonikis Allilengyis (Преюдициално запитване — Директива 98/59/ЕО — Сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на колективните уволнения — Член 49 ДФЕС — Свобода на установяване — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 16 — Свобода на стопанската инициатива — Национална правна уредба, която дава правомощие на административен орган да се противопостави на колективни уволнения след оценка на условията на пазара на труда, на положението на предприятието и на интереса на националната икономика — Остра икономическа криза — Особено високо равнище на безработица в страната)	10
2017/C 053/13	Съединени дела C-203/15 и C-698/15: Решение на Съда (голям състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Kammarätten i Stockholm, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Обединено кралство, Швеция) — Tele2 Sverige AB/Post- och telestyrelsen (C-203/15), Secretary of State for the Home Department/Tom Watson, Peter Brice, Geoffrey Lewis (C-698/15) (Преюдициално запитване — Електронни съобщения — Обработка на лични данни — Поверителност на електронните съобщения — Защита — Директива 2002/58/ЕО — Членове 5, 6 и 9, както и член 15, параграф 1 — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 7, 8 и 11 и член 52, параграф 1 — Национална правна уредба — Доставчици на електронни съобщителни услуги — Задължение за общо и неизбирателно запазване на данни за трафика и на данни за местонахождението — Национални органи — Достъп до данните — Липса на предварителен контрол от юрисдикция или независим административен орган — Съвместимост с правото на Съюза)	11
2017/C 053/14	Дело C-272/15: Решение на Съда (четвърти състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Обединено кралство) — Swiss International Air Lines AG/The Secretary of State for Energy and Climate Change, Environment Agency (Преюдициално запитване — Директива 2003/87/ЕО — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове — Задължение за връщане на квотите за емисии за полетите между държавите — членки на Съюза, и повечето трети държави — Решение № 377/2013/ЕС — Член 1 — Временна дерогация — Изключване на полетите за и от разположени в Швейцария летища — Разлика в третирането на трети държави — Общ принцип на равно третиране — Неприложимост)	12

2017/C 053/15	Дело C-327/15: Решение на Съда (втори състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Østre Landsret — Дания) — TDC A/S/Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet (Преюдициално запитване — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Директива 2002/22/ЕО — Универсална услуга — Членове 12 и 13 — Остойността на задълженията за предоставяне на универсална услуга — Член 32 — Компенсиране на разходите във връзка с допълнителните задължителни услуги — Директен ефект — Член 107, параграф 1 и член 108, параграф 3 ДФЕС — Услуги във връзка с безопасността и оказването на спешна помощ по море, предоставяни в Дания и Гренландия — Национална правна уредба — Подаване на заявление за изплащане на компенсация за разходите във връзка с допълнителните задължителни услуги — Тримесечен срок — Принципи на равностойност и ефективност)	13
2017/C 053/16	Дело C-355/15: Решение на Съда (осми състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof — Австрия) — Bietergemeinschaft. Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH/Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien (Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Директива 89/665/ЕИО — Производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки — Член 1, параграф 3 — Правен интерес — Член 2а, параграф 2 — Понятието „заинтересован оферент“ — Право на окончателно изключен от възлагащия орган оферент да поиска преразглеждане на последващо решение за възлагане на поръчката)	14
2017/C 053/17	Дело C-444/15: Решение на Съда (трети състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto — Италия) — Associazione Italia Nostra Onlus/ Comune di Venezia и др. (Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 2001/42/ЕО — Оценка на последиците на някои планове и програми върху околната среда — Член 3, параграф 3 — Планове и програми, за които задължително се извършва екологична оценка само когато държавите членки установят, че те могат да имат съществени последици върху околната среда — Валидност с оглед на Договора за функционирането на ЕС и Хартата на основните права на Европейския съюз — Понятие за използване на „малки площи на местно ниво“ — Национална правна уредба, в която се взема предвид размерът на засегнатите площи)	15
2017/C 053/18	Съединени дела C-508/15 и C-509/15: Решение на Съда (първи състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Berlin — Германия) — Sidika Ucar (C-508/15), Recep Kılıc (C-509/15)/Land Berlin (Преюдициално запитване — Споразумение за асоцииране ЕИО—Турция — Решение № 1/80 — Член 7, първа алинея — Право на пребиваване на членовете на семейството на турски работник, принадлежащ към легалния пазар на труда на държава членка — Условия — Липса на необходимост турският работник да принадлежи към легалния пазар на труда през първите три години от пребиваването на члена на семейството)	16
2017/C 053/19	Дело C-539/15: Решение на Съда (шести състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — Daniel Bowman/Pensionsversicherungsanstalt (Преюдициално запитване — Социална политика — Харта на основните права на Европейския съюз — Директива 2000/78/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Член 2, параграфи 1 и 2 — Дискриминация, основана на възраст — Колективен договор — Удължаване на периода за повишаване от първа във втора длъжностна степен — Непряко различно третиране, основано на възраст)	16
2017/C 053/20	Дело C-547/15: Решение на Съда (четвърти състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Kúria — Унгария) — Interservice d.o.o. Koper/Sándor Horváth (Преюдициално запитване — Митнически кодекс на Общността — Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Член 96 — Режим на външен транзит — Понятие за превозвач — Непредставяне на стоките пред получаващото митническо учреждение — Отговорност — Подизпълнител на превоза, предал стоките на основния превозвач на паркинга на получаващото митническо учреждение и поел отново отговорност за тези стоки за следваща част от маршрута)	17

2017/C 053/21	Дело C-618/15: Решение на Съда (трети състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Франция) — Concurrence SARL/Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Съдебна компетентност — Деликтна или квазиделиктна отговорност — Мрежа за селективна дистрибуция — Препродажба в Интернет извън дадена мрежа — Иск за спиране на неправомерно поведение — Привръзка)	18
2017/C 053/22	Дело C-654/15: Решение на Съда (втори състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Högsta domstolen — Швеция) — Länsförsäkringar AB/Matek A/S (Преюдициално запитване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 9, параграф 1, буква б) — Член 15, параграф 1 — Член 51, параграф 1, буква а) — Обхват на предоставените на притежателя на марката изключителни права — Петгодишен период след регистрацията)	18
2017/C 053/23	Дело C-104/16 P: Решение на Съда (голям състав) от 21 декември 2016 г. — Съвет на Европейския съюз/ Front populaire pour la libération de la saquia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario), Европейска комисия (Обжалване — Външни отношения — Споразумение между Европейския съюз и Кралство Мароко за мерки за либерализация в областта на селското стопанство и риболова — Решение за одобряване на сключването на международно споразумение — Жалба за отмяна — Допустимост — Процесуална легитимация — Териториален обхват на споразумението — Тълкуване на споразумението — Принцип на самоопределение — Принцип на относително действие на договорите)	19
2017/C 053/24	Дело C-343/16 P: Жалба, подадена на 20 юни 2016 г. от Europäischen Tier- und Naturschutz e.V. и des Herrn Horst Giesen срещу определението, постановено от Общия съд (трети състав) на 20 юни 2016 г. по дело T-595/15, Europäischer Tier- und Naturschutz eV и Horst Giesen/Европейска комисия	20
2017/C 053/25	Дело C-508/16: Преюдициално запитване от Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Белгия), постъпило на 26 септември 2016 г. — Karim Boudjellal/Rauwers Contrôle SA	20
2017/C 053/26	Дело C-559/16: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hamburg (Германия), постъпило на 4 ноември 2016 г. — Birgit Bossen и др./Brussels Airlines	20
2017/C 053/27	Дело C-569/16: Преюдициално запитване от Bundesarbeitsgericht (Германия), постъпило на 10 ноември 2016 г. — Stadt Wuppertal/Maria Elisabeth Bauer	21
2017/C 053/28	Дело C-570/16: Преюдициално запитване от Bundesarbeitsgericht (Германия), постъпило на 10 ноември 2016 г. — Volker Willmeroth, като собственик на TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth e. K./Martina Broßonn	21
2017/C 053/29	Дело C-572/16: Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Berlin (Германия), постъпило на 14 ноември 2016 г. — INEOS Köln GmbH/Bundesrepublik Deutschland	22
2017/C 053/30	Дело C-646/16: Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof (Австрия), постъпило на 15 декември 2016 г. — Khadija Jafari, Zainab Jafari	23
2017/C 053/31	Дело C-663/16 P: Жалба, подадена на 21 декември 2016 г. от Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH и Ecolab Deutschland GmbH срещу определението, постановено от Общия съд (пети състав) на 12 октомври 2016 г. по дело T-669/15, Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH и Ecolab Deutschland GmbH/Европейска агенция по химикали	25
2017/C 053/32	Дело C-666/16 P: Жалба, подадена на 21 декември 2016 г. от Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH и Ecolab Deutschland GmbH срещу определението, постановено от Общия съд (пети състав) на 12 октомври 2016 г. по дело T-543/15, Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH и Ecolab Deutschland GmbH/Европейска агенция по химикали	26

Общ съд

2017/C 053/33	Дело T-577/14: Решение на Общия съд от 10 януари 2016 г. — Gascogne Sack Deutschland GmbH и Gascogne/Европейски съюз („Извъндоговорна отговорност — Точност на исквата молба — Погасителна давност — Допустимост — Член 47 от Харта на основните права — Разумен срок за постановяване на решение — Имуществени вреди — Претърпени загуби — Лихви върху размера на неплатената глоба — Разходи за банкова гаранция — Загуба на възможност — Неимуществени вреди — Причинно-следствена връзка“)	27
2017/C 053/34	Дело T-699/14: Жалба, подадена на 11 януари 2016 г. — Topps Europe/Комисия (Конкуренция — Картели — Злоупотреба с господстващо положение — Издаване на лицензии за права на интелектуална собственост за свързани с футбола предмети с колекционерска стойност — Решение за отхвърляне на жалба — Достъп до преписката — Член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 773/2004 — Явна грешка в преценката — Съответен пазар — Изключителна лицензия — Снабдяване с продукт от една марка — Прекомерно високи цени)	28
2017/C 053/35	Дело T-774/14: Определение на Общия съд от 16 декември 2016 г. Ica Foods/EUIPO — San Lucio (GROK) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Оттегляне на заявката за регистрация — Липса на основание за произнасяне)	29
2017/C 053/36	Дело T-773/16: Жалба, подадена на 7 ноември 2016 г. — Salehi/Комисия	29
2017/C 053/37	Дело T-845/16: Жалба, подадена на 30 ноември 2016 г. — QG/Комисия	30
2017/C 053/38	Дело T-846/16: Жалба, подадена на 30 ноември 2016 г. — QF/Комисия	31
2017/C 053/39	Дело T-851/16: Жалба, подадена на 30 ноември 2016 г. — Access Info Europe/Комисия	31
2017/C 053/40	Дело T-852/16: Жалба, подадена на 30 ноември 2016 г. — Access Info Europe/Комисия	32
2017/C 053/41	Дело T-866/16: Жалба, подадена на 22 декември 2016 г. — SilverTours/EUIPO (billiger-mietwagen.de)	33
2017/C 053/42	Дело T-877/16: Жалба, подадена на 9 декември 2016 г. — Vershuur/Комисия	34
2017/C 053/43	Дело T-879/16: Жалба, подадена на 14 декември 2016 г. — Sony Interactive Entertainment Europe/EUIPO – Marpefa („Vieta“)	34
2017/C 053/44	Дело T-880/16: Жалба, подадена на 5 декември 2016 г. — RF/Комисия	35
2017/C 053/45	Дело T-888/16: Жалба, подадена на 8 декември 2016 г. — BP/FRA	36
2017/C 053/46	Дело T-892/16: Жалба, подадена на 19 декември 2016 г. — Apple Sales International и Apple Operations Europe/Комисия	37
2017/C 053/47	Дело T-896/16: Жалба, подадена на 20 декември 2016 г. — Puma/EUIPO — Senator (TRINOMIC)	39
2017/C 053/48	Дело T-901/16: Жалба, подадена на 21 декември 2016 г. — Elche Club de Fútbol/Комисия	40
2017/C 053/49	Дело T-902/16: Жалба, подадена на 21 декември 2016 г. — HeidelbergCement/Комисия	40
2017/C 053/50	Дело T-903/16: Жалба, подадена на 19 декември 2016 г. — RE/Комисия	41
2017/C 053/51	Дело T-905/16: Жалба, подадена на 22 декември 2016 г. — Chefaro Ireland/EUIPO — Laboratoires M&L (NUIT PRECIEUSE)	42

2017/C 053/52	Дело T-909/16: Жалба, подадена на 29 декември 2016 г. — Laboratorios Ern/EUIPO — Sharma („NRIM Life Sciences“)	43
2017/C 053/53	Дело T-910/16: Жалба, подадена на 23 декември 2016 г. — Hesse/EUIPO — Wedl & Hofmann (TESTA ROSSA)	44
2017/C 053/54	Дело T-911/16: Жалба, подадена на 23 декември 2016 г. — Wedl & Hofmann/EUIPO — Hesse (TESTA ROSSA)	44
2017/C 053/55	Дело T-1/17: Жалба, подадена на 2 януари 2017 г. — La Mafia Franchises/EUIPO — Италия (La Mafia SE SIENTA A LA MESA)	45
2017/C 053/56	Дело T-5/17: Жалба, подадена на 4 януари 2017 г. — Sharif/Съвет	46
2017/C 053/57	Дело T-67/16: Определение на Общия съд от 21 декември 2016 г. — fleur ami/EUIPO — 8 seasons design (Lampes)	47
2017/C 053/58	Дело T-736/16: Определение на Общия съд от 20 декември 2016 г. — Amira и др./Комисия и ЕЦБ	47

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2017/С 053/01)

Последна публикация

ОВ С 46, 13.2.2017 г.

Предишни публикации

ОВ С 38, 6.2.2017 г.

ОВ С 30, 30.1.2017 г.

ОВ С 22, 23.1.2017 г.

ОВ С 14, 16.1.2017 г.

ОВ С 6, 9.1.2017 г.

ОВ С 475, 19.12.2016 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (четвърти състав) от 21 декември 2016 г. — Европейска комисия/Португалска република

(Дело C-503/14) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Членове 21 ДФЕС, 45 ДФЕС и 49 ДФЕС — Членове 28 и 31 от Споразумението за Европейското икономическо пространство — Свободно движение на хора — Свободно движение на работници — Свобода на установяване — Данъчно облагане на физически лица за увеличения на стойността вследствие на замяна на дялове или акции — Данъчно облагане на физически лица за увеличения на стойността вследствие на прехвърляне на цялото илущество, свързано с упражняване на стопанска и професионална дейност — Данъчно облагане на частноправни субекти на изхода — Незабавно събиране на данъка — Разлика в третирането на физическите лица, които прехвърлят дружествени дялове или акции и запазват местоживеенето си на националната територия, и на онези физически лица, които извършват такава замяна и преместват местоживеенето си в друга държава членка на Европейския съюз или на Европейското икономическо пространство — Разлика в третирането на физическите лица, които извършват прехвърляне на цялото илущество, свързано с упражняване от тях дейност в лично качество, на дружество със седалище или с действително управление на територията на Португалия и на онези физически лица, които извършват такова прехвърляне на дружество със седалище или с действително управление на територията на друга държава членка — Пропорционалност)

(2017/C 053/02)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Braga da Cruz и W. Roels)

Ответник: Португалска република (представители: L. Inez Fernandes, M. Rebelo и J. Martins da Silva)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Федерална република Германия (представители: T. Henze и K. Petersen)

Диспозитив

- 1) Като е приела и е запазила в сила член 10, параграф 9, буква а) от Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares (Кодекс за подходното облагане на физическите лица), съгласно който, когато данъчнозадължено лице е изгубило качеството си на живеец на португалска територия, с оглед на данъчното облагане за годината, през която е настъпило това обстоятелство, данъчнозадълженото лице трябва да включи в категорията на увеличенията на стойността и сумата, която по силата на член 10, параграф 8 от посочения кодекс не е била обложена при замяната на дружествените дялове или акции, Португалската република не е изпълнила задълженията си по членове 21 ДФЕС, 45 ДФЕС и 49 ДФЕС, както и по членове 28 и 31 от Споразумението за ЕИП от 2 май 1992 г.
- 2) Като е приела и е оставила в сила член 38, параграф 1, буква а) от същия кодекс, който запазва възможността предвиденото с тази разпоредба отлагане на данъчното облагане да се ползва от физическите лица, прехвърлили цялото илущество, с което те упражняват стопанска или професионална дейност в лично качество, на дружество с уставно седалище и с място на действително управление на португалската територия, Португалската република не е изпълнила задълженията си по член 49 ДФЕС и по член 31 от Споразумението за ЕИП.

- 3) Осъжда Португалската комисия да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези, направени от Европейската комисия.
- 4) Федерална република Германия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 16, 19.1.2015 г.

Решение на Съда (голям състав) от 21 декември 2016 г. — Европейска комисия/Hansestadt Lübeck, правоприменник на Flughafen Lübeck GmbH

(Дело C-524/14 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Държавни помощи — Летищни такси — Член 108, параграф 2 ДФЕС — Член 263, четвърта алинея ДФЕС — Решение за започване на официална процедура по разследване — Допустимост на жалбата за отмяна — Лично засегнато лице — Правен интерес — Член 107, параграф 1 ДФЕС — Условие за селективност)

(2017/C 053/03)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: T. Maxian Rusche, R. Sauer и V. Di Bucci)

Друга страна в производството: Hansestadt Lübeck, правоприменник на Flughafen Lübeck GmbH (представители: M. Núñez Müller и I. Ruck, Rechtsanwälte)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Федерална република Германия (представители: T. Henze и K. Petersen), Кралство Испания (представител: M. A. Sampol Pucurull)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Европейската комисия да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Hansestadt Lübeck.
- 3) Федерална република Германия и Кралство Испания понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 26, 26.1.2015 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Vestre Landsret - Danmark) — Masco Denmark ApS, Damixa ApS/Skatteministeriet

(Дело C-593/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свобода на установяване — Данъчно законодателство в областта на слабата капитализация на дъщерните дружества — Включване в облагаемия доход на дружество заемодател на лихвите по заеми, изплатени от чуждестранно дъщерно дружество заемател — Освобождаване на лихвите, изплатени от местно дъщерно дружество заемател — Справедливо разпределение на правотоцията за данъчно облагане между държавите членки — Необходимост от предотвратяване на риска от избягване на данъци)

(2017/C 053/04)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Vestre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Masco Denmark ApS, Damixa ApS

Ответник: Skatteministeriet

Диспозитив

Член 49 ДФЕС във връзка с член 54 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска законодателство на държава членка като разглежданото в главното производство, което предоставя на местно дружество данъчно освобождаване на лихвите, изплатени от местно дъщерно дружество, доколкото последното не е могло да приспадне съответните разходи поради нормите, ограничаващи правото на приспадане на лихвите при слаба капитализация, но изключва освобождаването, произтичащо от прилагането на собственото ѝ законодателство във връзка със слабата капитализация, когато дъщерното дружество е местно за друга държава членка.

⁽¹⁾ ОВ С 73, 2.3.2015 г.

Решение на Съда (голям състав) от 21 декември 2016 г. — Европейска комисия/World Duty Free Group SA, по-рано Autogrill España SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P)

(Съединени дела C-20/15 P и C-21/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Държавни помощи — Член 107, параграф 1 ДФЕС — Система на данъчно облагане — Корпоративен данък — Приспадане — Апортизиране на финансовата репутация, която произтича от придобиването на дялово участие от поне 5 % от предприятия, които подлежат на данъчно облагане в Испания, в предприятия, подлежащи на данъчно облагане извън тази държава членка — Понятие „държавна помощ“ — Условие за селективност)

(2017/C 053/05)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: R. Lyal, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes и P. Němečková)

Други страни в производството: World Duty Free Group SA, по-рано Autogrill España, SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P) представители: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro и R. Calvo Salinero, abogados

Страни, встъпили в подкрепа на ответника: Федерална република Германия (представители: T. Henze и K. Petersen), Ирландия (представители: G. Hodge и E. Creedon, подпомагани от B. Doherty, barrister, и от A. Goodman, barrister), Кралство Испания (представител: M. A. Sampol Pucurull)

Диспозитив

1) Отменя решения на Общия съд на Европейския съюз от 7 ноември 2014 г., Autogrill España/Комисия (T-219/10, EU:T:2014:939), както и от 7 ноември 2014 г., Banco Santander и Santusa/Комисия (T-399/11, EU:T:2014:938).

2) Връща делата на Общия съд на Европейския съюз.

- 3) Не се произнася по съдебните разноски.
- 4) Федерална република Германия, Ирландия и Кралство Испания понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 81, 9.3.2015 г.

Решение на Съда (трети състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Celle – Германия) — Remondis GmbH & Co. KG Region Nord/Region Hannover (Дело C-51/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 4, параграф 2 ДЕС — Зачитане на националната идентичност на държавите членки, присъща на техните основни политически и конституционни структури, включително по отношение на местното и регионалното самоуправление — Вътрешна организация на държавите членки — Местни и регионални власти — Правен инструмент, с който се създава ново публичноправно образувание и се урежда прехвърляне на правомощия и отговорности за изпълнението на задачи от обществен интерес — Обществени поръчки — Директива 2004/18/ЕО — Член 1, параграф 2, буква а) — Понятие „обществена поръчка“)

(2017/C 053/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Celle

Страни в главното производство

Жалбоподател: Remondis GmbH & Co. KG Region Nord

Ответник: Region Hannover

в присъствието на: Zweckverband Abfallwirtschaft Region Hannover

Диспозитив

Член 1, параграф 2, буква а) от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги трябва да се тълкува в смисъл, че споразумение между два регионални и местни органа като разглежданото в главното производство, въз основа на което приетат акт за учредяване на общинско обединение, публичноправно юридическо лице, и прехвърлят на това ново публично образувание някои правомощия, с които са разполагали дотогава и които вече са възложени на това общинско обединение, не представлява обществена поръчка.

При все това подобно прехвърляне на правомощия за изпълнение на обществени задачи е налице само ако се отнася едновременно до отговорностите, свързани с прехвърлената компетентност, и до правомощията, които са следствие от нея, така че новият компетентен публичен орган да разполага с автономност при вземане на решения и финансова самостоятелност, което запитващата юрисдикция трябва да провери.

⁽¹⁾ ОВ С 155, 11.5.2015 г.

Решение на Съда (втори състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Grondwettelijk Hof — Белгия) — Paul Vervloet и др./Ministerraad

(Дело C-76/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Държавни помощи — Помощ, приведена в действие от Кралство Белгия в полза на финансовите кооперации от групата ARCO — Схеми за гарантиране на депозитите — Директива 94/19/ЕО — Приложно поле — Гаранционна схема за защита на дяловете на физически лица, членове на действащи във финансовия сектор кооперации — Изключване — Членове 107 ДФЕС и 108 ДФЕС — Решение на Комисията, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар)

(2017/С 053/07)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Grondwettelijk Hof

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Paul Vervloet, Marc De Wit, Edgard Timperman, Godelieve Van Braekel, Patrick Beckx, Marc De Schryver, Guy Deneire, Steve Van Hoof, Organisme voor de financiering van pensioenen Ogeo Fund, Gemeente Schaarbeek, Frédéric Ensch Famenne

Ответник: Ministerraad

в присъствието на: Arcofin CVBA, Arcopar CVBA, Arcoplus CVBA

Диспозитив

- 1) Членове 2 и 3 от Директива 94/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 година относно схемите за гарантиране на депозити, изменена с Директива 2005/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2005 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че не задължават държавите членки да приемат схема за гарантиране на дяловете в действащи във финансовия сектор лицензирани кооперации, като разглежданата в главното производство, нито са пречка държавата членка да приеме такава схема, стига същата да не застрашава — което запитващата юрисдикция трябва да провери — практическата ефективност на схемата за гарантиране на депозитите, която съгласно тази директива държавите членки са длъжни да въведат, и да е в съответствие с разпоредбите на Договора за функционирането на ЕС, и в частност с членове 107 ДФЕС и 108 ДФЕС.
- 2) При разглеждането на преюдициалните въпроси, поставени от Grondwettelijk Hof (Конституционен съд, Белгия), не се установяват обстоятелства, които биха могли да засегнат валидността на Решение 2014/686/ЕС на Комисията от 3 юли 2014 година относно държавна помощ SA.33927 (12/С) (ex 11/NN), приведена в действие от Белгия — Гаранционна схема за защита на дяловете на съдружниците физически лица на финансови кооперации.
- 3) Член 108, параграф 3 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска гаранционна схема като разглежданата в главното производство, доколкото същата е приведена в действие в нарушение на задълженията по тази разпоредба.

⁽¹⁾ ОВ С 171, 26.5.2015 г.

Решение на Съда (пети състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Sąd Apelacyjny w Warszawie — Полша) — Biuro podróży „Partner“ sp. z o.o. sp.k. w Dąbrowie Górniczej/Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

(Дело C-119/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 93/13/ЕИО — Директива 2009/22/ЕО — Защита на потребителите — Действие *erga omnes* на списъка на неравноправните клаузи в публичен регистър — Илуществена санкция, налагана на търговец, използвал клауза, считана за равностойна на клауза от регистъра — Търговец, който не е участвал в производството, в което е констатирана неравноправността на съответната клауза — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Понятие „национална юрисдикция, чиито решения не подлежат на обжалване съгласно националното право“)

(2017/C 053/08)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Страни в главното производство

Жалбоподател: Biuro podróży „Partner“ sp. z o.o. sp.k. w Dąbrowie Górniczej

Ответник: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Диспозитив

- 1) Член 6, параграф 1 и член 7 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори, разглеждани във връзка с членове 1 и 2 от Директива 2009/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година относно исковите за преустановяване на нарушения с цел защита на интересите на потребителите и в светлината на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкуват в смисъл, че не са пречка за това използването в общи условия на клаузи, чието съдържание е равностойно на съдържанието на клаузи, обявени за недопустими с влязло в сила съдебно решение и вписани в национален регистър на обявените за недопустими клаузи в общи условия, да се смята — по отношение на търговец, който не е бил страна по делото, приключило с вписването на тези клаузи в регистъра — за неправотерно поведение, при условие че — което запитващата юрисдикция следва да провери — търговецът разполага с ефективно право да обжалва както решението, с което се констатира равностойността на сравняваните клаузи, от гледна точка на това дали с оглед на всички релевантни обстоятелства по конкретния случай тези клаузи са съдържателно еднакви, в частност предвид поражданите от тях последици в ущърб на потребителите, така и решението, с което евентуално се определя размерът на налаганата илуществена санкция.
- 2) Член 267, трета алинея ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че юрисдикция като запитващата юрисдикция, чиито решения по спорове като разглеждания в главното производство подлежат на касационно обжалване, не може да се квалифицира като „юрисдикция, чиито решения не подлежат на обжалване съгласно националното право“.

⁽¹⁾ ОВ С 198, 15.6.2015 г.

Решение на Съда (първи състав) от 21 декември 2016 г. — Club Hotel Loutraki/Европейска комисия, Република Гърция, Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP)

(Дело C-131/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Държавни помощи — Експлоатиране на терминали за видео лотария — Предоставяне на изключителен лиценз от държава членка — Решение, с което се установява, че не е налице държавна помощ — Член 108, параграф 3 ДФЕС — Регламент (ЕО) № 659/1999 — Членове 4, 7 и 13 — Незапочване на официалната процедура по разследване — Понятие за сериозни затруднения — Момент на извършване на преценката — Член 296 ДФЕС — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 41 — Задължение за лотивиране — Член 47 — Право на ефективна съдебна защита — Член 107, параграф 1 ДФЕС — Понятие за икономическо предимство — Обща оценка на мерките, за които е отправено уведомление)

(2017/C 053/09)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos, Porto Carras AE, Kazino Aigaiou AE (представители: I. Ioannidis, dikigoros, S. Pappas, адвокат)

Други страни в производството: Европейска комисия (представители: A. Bouchagiar и P.J. Loewenthal), Република Гърция, Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP) (представител: A. Tomtsis, dikigoros, M. Petite, адвокат)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos, Porto Carras AE и Kazino Aigaiou AE да заплатят съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 198, 15.6.2015 г.

Решение на Съда (голям състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициални запитвания от Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Granada, Audiencia Provincial de Alicante — Испания) — Francisco Gutiérrez Naranjo/Cajasur Banco SAU (C-154/15), Ana María Palacios Martínez/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (BBVA) (C-307/15), Banco Popular Español SA/Emilio Irlés López, Teresa Torres Andreu (C-308/15)

(Съединени дела C-154/15, C-307/15 и C-308/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 93/13/ЕИО — Потребителски договори — Ипотечни кредити — Неравноправни клаузи — Член 4, параграф 2 — Член 6, параграф 1 — Обявяване на недействителност — Ограничаване от националния съд на действието във времето на обявяването на неравноправна клауза за недействителна)

(2017/C 053/10)

Език на производството: испански

Запитващи юрисдикции

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Granada, Audiencia Provincial de Alicante

Страни в главното производство

Ищци: Francisco Gutiérrez Naranjo (C-154/15), Ana María Palacios Martínez (C-307/15), Banco Popular Español SA (C-308/15)

Ответници: Cajasur Banco SAU (C-154/15), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (BBVA) (C-307/15), Emilio Irlés López, Teresa Torres Andreu (C-308/15)

Диспозитив

Член 6, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална съдебна практика, която ограничава във времето реституционните последици, свързани с обявяването по съдебен ред на неравноправността по смисъла на член 3, параграф 1 от споменатата директива, на клауза, съдържаща се в сключен между потребител и продавач или доставчик договор, само до недължимо платените в приложение на такава клауза суми, след като е обявено съдебното решение, с което е установена тази неравноправност.

⁽¹⁾ ОВ С 228, 13.7.2015 г.
ОВ С 279, 24.8.2015 г.

Решение на Съда (трети състав) от 21 декември 2016 г. — Комисия/Aer Lingus Ltd, Ryanair Designated Activity Company, Ирландия

(Съединени дела C-164/15 P и C-165/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Държавни помощи — Национален данък върху въздушния транспорт — Прилагане на диференцирани данъчни ставки — Намалена ставка за полетите към дестинации, намиращи се на разстояние до 300 км от националното летище — Предимство — Селективен характер — Становище по случая, в който данъчната мярка може да представлява ограничаване на свободното предоставяне на услуги — Възстановяване — Акциз)

(2017/C 053/11)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: L. Flynn, D. Grespan, T. Maxian Rusche и B. Stromsky)

Други страни в производството: Aer Lingus Ltd (представители: K. Bacon и M. A. Robertson, QC, както и D. Bailey, barrister, упълномощен от A. Burnside, solicitor), Ryanair Designated Activity Company, по-рано Ryanair Ltd (представители: M. B. Kennelly, QC, I.-G. Metaxas-Maragkidis, dikigoros, и E. Vahida, avocat), Ирландия (представители: E. Creedon, J. Quaneу и A. Joyce, подпомагани от E. Regan, SC, и B. Doherty, BL)

Диспозитив

1) Отменя решения на Общия съд на Европейския съюз от 5 февруари 2015 г., Aer Lingus/Комисия (T-473/12, непубликувано, EU:T:2015:78) и от 5 февруари 2015 г., Ryanair/Комисия (T-500/12, непубликувано, EU:T:2015:73), в частта им, с която отменят член 4 от Решение 2013/199/ЕС на Комисията от 25 юли 2012 г. относно държавна помощ SA.29064 (11/C, ex 11/NN) — Диференцирани данъчни ставки върху пътуване с въздушен транспорт, приведени в действие от Ирландия, тъй като в този член се разпорежда възстановяване на помощта от получателите до размер, определен на 8 EUR за всеки превозен пътник в съображение 70 от посоченото решение.

2) Отхвърля на срещните жалби.

- 3) Отхвърля жалбите за отмяна, подадени от Aer Lingus Ltd и Ryanair Designated Activiy Company срещу Решение 2013/199.
- 4) Осъжда Aer Lingus Ltd и Ryanair Designated Activiy Company да понесат освен собствените си съдебни разноски, и тези, направени от Европейската комисия както пред Общия съд, така и в производството пред Съда на Европейския съюз.
- 5) Осъжда Ирландия да понесе направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 205, 22.6.2015 г.

Решение на Съда (голям състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Symvoulio tis Epikrateias - Гърция) — Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis)/Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalisiss kai Koinonikis Allilengyis

(Дело C-201/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 98/59/ЕО — Сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на колективните уволнения — Член 49 ДФЕС — Свобода на установяване — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 16 — Свобода на стопанската инициатива — Национална правна уредба, която дава правомощие на административен орган да се противопостави на колективни уволнения след оценка на условията на пазара на труда, на положението на предприятието и на интереса на националната икономика — Остра икономическа криза — Особено високо равнище на безработица в страната)

(2017/C 053/12)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Symvoulio tis Epikrateias

Страни в главното производство

Жалбоподател: Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis)

Ответник: Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalisiss kai Koinonikis Allilengyis

в присъствието на: Enosi Ergazomenon Tsimenton Chalkidas

Диспозитив

1. Директива 98/59/ЕО на Съвета от 20 юли 1998 година за сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на колективните уволнения трябва да се тълкува в смисъл, че допуска по принцип национална правна уредба като разглежданата в главното производство, съгласно която при липса на споразумение с представителите на работниците относно план за колективни уволнения работодателят може да извърши такова уволнение само ако в предвидения от тази правна уредба срок и след разглеждане на преписката и преценка на условията на пазара на труда, на положението на предприятието, както и на интереса на националната икономика, компетентният национален орган, който трябва да бъде уведомен за този план, не приеме мотивирано решение да не одобри изцяло или отчасти предвидените уволнения. Това обаче не важи, когато с оглед на трите критерия за преценка, към които препраща тази правна уредба, и на конкретното ил прилагане от страна на посочения публичен орган под контрола на компетентните юрисдикции, разглежданата правна уредба води до лишаване на разпоредбите на посочената директива от полезното ил действие, което запитващата юрисдикция при необходимост трябва да провери.

Член 49 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че при положение като това в главното производство не допуска национална правна уредба като посочената в първото изречение от първата алинея на настоящата точка.

- 2) Евентуалното положение на остра икономическа криза и особено високо равнище на безработица в държава членка не може да се отрази на отговора, даден в точка 1 от настоящия диспозитив.

(¹) ОВ С 221, 6.7.2015 г.

Решение на Съда (голям състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Kammarrätten i Stockholm, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Обединено кралство, Швеция) — Tele2 Sverige AB/Post- och telestyrelsen (C-203/15), Secretary of State for the Home Department/ Tom Watson, Peter Brice, Geoffrey Lewis (C-698/15)

(Съединени дела C-203/15 и C-698/15) (¹)

(Преюдициално запитване — Електронни съобщения — Обработка на лични данни — Поверителност на електронните съобщения — Защита — Директива 2002/58/ЕО — Членове 5, 6 и 9, както и член 15, параграф 1 — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 7, 8 и 11 и член 52, параграф 1 — Национална правна уредба — Доставчици на електронни съобщителни услуги — Задължение за общо и неизбирателно запазване на данни за трафика и на данни за местонахождението — Национални органи — Достъп до данните — Липса на предварителен контрол от юрисдикция или независим административен орган — Съвместимост с правото на Съюза)

(2017/C 053/13)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Kammarrätten i Stockholm, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Tele2 Sverige AB (C-203/15), Secretary of State for the Home Department (C-698/15)

Ответници: Post- och telestyrelsen (C-203/15), Tom Watson, Peter Brice, Geoffrey Lewis (C-698/15)

в присъствието на: Open Rights Group, Privacy International, The Law Society of England and Wales

Диспозитив

- 1) Член 15, параграф 1 от Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации), изменена с Директива 2009/136/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година във връзка с членове 7, 8 и 11 и член 52, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която за целите на борбата с престъпността предвижда общо и неизбирателно запазване на всички данни за трафик и данни за местонахождение на всички абонати и регистрирани ползватели на всички електронни съобщителни средства.
- 2) Член 15, параграф 1 от Директива 2002/58, изменена с Директива 2009/136, във връзка с членове 7, 8 и 11 и член 52, параграф 1 от Хартата на основните права трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която регламентира защитата и сигурността на данни за трафик и на данни за местонахождение, и по-специално достъпа на компетентни национални органи до запазените данни, като в рамките на борбата с престъпността не ограничава този достъп само до целите за борба с тежката престъпност, не го подчинява на предварителен контрол от юрисдикция или от независима административна структура и не изисква разглежданите данни да се запазват на територията на Съюза.

3) Вторият въпрос на Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Апелативен съд (Англия и Уелс) (гражданско отделение), Обединено кралство) е недопустим.

⁽¹⁾ ОВ С 221 от 6.7.2015 г.
ОВ С 98 от 14.3.2016 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Обединено кралство) — Swiss International Air Lines AG/The Secretary of State for Energy and Climate Change, Environment Agency

(Дело C-272/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2003/87/ЕО — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове — Задължение за връщане на квотите за емисии за полетите между държавите — членки на Съюза, и повечето трети държави — Решение № 377/2013/ЕС — Член 1 — Временна дерогация — Изключване на полетите за и от разположени в Швейцария летища — Разлика в третирането на трети държави — Общ принцип на равно третиране — Неприложимост)

(2017/C 053/14)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Страни в главното производство

Ищец: Swiss International Air Lines AG

Ответници: The Secretary of State for Energy и Climate Change, Environment Agency

Диспозитив

При проверката с оглед на принципа на равно третиране на Решение № 377/2013/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 април 2013 година за временна дерогация от Директива 2003/87/ЕО за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността не се установява никакво обстоятелство, което е от естество да засегне валидността на посоченото решение, доколкото предвидената в член 1 от него временна дерогация на изискванията, които произтичат от член 12, параграф 2а и от член 16 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета, изменена с Директива 2008/101/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г., по отношение на връщането на квотите за емисии на парникови газове за извършените през 2012 г. полети между държавите — членки на Европейския съюз, и повечето трети държави, не се прилага конкретно за полетите за и от разположени в Швейцария летища.

⁽¹⁾ ОВ С 279, 24.8.2015 г.

Решение на Съда (втори състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Østre Landsret — Дания) — TDC A/S/Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

(Дело C-327/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Директива 2002/22/ЕО — Универсална услуга — Членове 12 и 13 — Остойносттаване на задълженията за предоставяне на универсална услуга — Член 32 — Колпенсирание на разходите във връзка с допълнителните задължителни услуги — Директен ефект — Член 107, параграф 1 и член 108, параграф 3 ДФЕС — Услуги във връзка с безопасността и оказването на спешна помощ по море, предоставяни в Дания и Гренландия — Национална правна уредба — Подаване на заявление за изплащане на колпенсация за разходите във връзка с допълнителните задължителни услуги — Тримесечен срок — Принципи на равностойност и ефективност)

(2017/C 053/15)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподател: TDC A/S

Ответници: Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

Диспозитив

- 1) Разпоредбите на Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга), и по-конкретно член 32, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която предвижда механизъм за колпенсация за предоставянето на допълнителни задължителни услуги, при който предприятието няма право на колпенсация от държавата членка за нетните разходи за предоставянето на допълнителна задължителна услуга, при положение че реализираната от предприятието печалба от доставката на други услуги, обхванати от задълженията му за предоставяне на универсална услуга, е по-голяма от загубата във връзка с предоставянето на тази допълнителна задължителна услуга.
- 2) Директива 2002/22 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, съгласно която предприятието, определено за доставчик на допълнителни задължителни услуги, има право на колпенсация от държавата членка за нетните разходи за предоставянето на тези услуги само ако въпросните разходи му създават несправедливо затруднение.
- 3) Директива 2002/22 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, съгласно която нетните разходи за предприятието, определено да изпълнява задължение за предоставяне на универсална услуга, се дефинират като разликата между всички приходи и всички разходи във връзка с предоставянето на въпросната услуга, включително онези приходи и разходи, които предприятието би реализирало дори ако не беше оператор на универсална услуга.
- 4) При обстоятелства като разглежданите в главното производство за тълкуването на разпоредбите на Директива 2002/22 няма значение фактът, че предприятието, на което е възложено извършването на допълнителна задължителна услуга по смисъла на член 32 от Директивата, предоставя тази услуга не само на територията на Дания, но и на територията на Гренландия.
- 5) Член 32 от Директива 2002/22 трябва да се тълкува в смисъл, че има директен ефект, доколкото забранява на държавите членки да задължават предприятието, на което е възложено да предоставя допълнителна задължителна услуга, да понася всички или част от разходите за предоставянето ѝ.

- б) Принципите на лоялност, равностойност и ефективност трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат правна уредба като приложимата в главното производство, съгласно която операторът, на когото е възложено предоставянето на универсална услуга, трябва да подава заявленията за изплащане на компенсация за загубата за предходната финансова година в срок от три месеца, считано от изтичането на срока, в който този оператор трябва да изпраща годишния си доклад до компетентния национален орган, при условие че този срок не е по-неблагоприятен от предвидения в националното право за аналогични искания и не е годен да направи практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правата, предоставени на предприятията с Директива 2002/22, което запитващата юрисдикция следва да провери.

(¹) ОВ С 294, 7.9.2015 г.

Решение на Съда (осми състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgerechtshof — Австрия) — Bietergemeinschaft. Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH/Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien

(Дело C-355/15) (¹)

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Директива 89/665/ЕИО — Производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки — Член 1, параграф 3 — Правен интерес — Член 2а, параграф 2 — Понятието „заинтересован оферент“ — Право на окончателно изключен от възлагащия орган оферент да поиска преразглеждане на последващо решение за възлагане на поръчката)

(2017/C 053/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bietergemeinschaft. Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH

Ответници: Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien

Диспозитив

Член 1, параграф 3 от Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство, изменена с Директива 2007/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 г., трябва да се тълкува в смисъл, че допуска на оферент, изключен от процедура за възлагане на обществена поръчка с решение на възлагащия орган, което е станало окончателно, да се откаже достъп до преразглеждане на решението за възлагане на съответната обществена поръчка и сключването на договора, когато само този изключен оферент и спечелилият поръчката оферент са представили оферти и първият твърди, че офертата на спечелилия оферент е трябвало също да бъде изключена.

(¹) ОВ С 320, 28.9.2015 г.

Решение на Съда (трети състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto — Италия) — Associazione Italia Nostra Onlus/Comune di Venezia и др.

(Дело C-444/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 2001/42/ЕО — Оценка на последиците на някои планове и програми върху околната среда — Член 3, параграф 3 — Планове и програми, за които задължително се извършва екологична оценка само когато държавите членки установят, че те могат да имат съществени последици върху околната среда — Валидност с оглед на Договора за функционирането на ЕС и Хартата на основните права на Европейския съюз — Понятие за използване на „малки площи на местно ниво“ — Национална правна уредба, в която се взема предвид размерът на засегнатите площи)

(2017/C 053/17)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto

Страни в главното производство

Жалбоподател: Associazione Italia Nostra Onlus

Ответници: Comune di Venezia, Ministero per i beni e le attività culturali, Regione del Veneto, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero della Difesa Capitaneria di Porto di Venezia и Agenzia del Demanio

в присъствието на: Società Ca' Roman Srl

Диспозитив

- 1) Анализът на първия преюдициален въпрос не разкри нищо, което може да засегне валидността на член 3, параграф 3 от Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 година относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда, с оглед на разпоредбите от Договора за функционирането на Европейския съюз и Хартата на основните права на Европейския съюз.
- 2) Член 3, параграф 3 от Директива 2001/42 във връзка със съображение 10 от тази директива трябва да се тълкува в смисъл, че съдържащото се в посочения параграф понятие „малки площи на местно ниво“ трябва да се определи въз основа на размера на засегнатите площи при следните условия:

— планът или програмата е изготвен(а) и/или приет(а) от местен орган, а не от регионален или национален орган, и

— в границите на териториалната компетентност на местния орган въпросните площи трябва да бъдат пропорционално малки по големина спрямо обхвата на тази териториална компетентност.

⁽¹⁾ ОВ С 381, 16.11.2015 г.

Решение на Съда (първи състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от
Verwaltungsgericht Berlin — Германия) — Sidika Ucar (C-508/15), Recep Kilic (C-509/15)/Land
Berlin

(Съединени дела C-508/15 и C-509/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Споразумение за асоцииране ЕИО—Турция — Решение № 1/80 —
Член 7, първа алинея — Право на пребиваване на членовете на семейството на турски работник,
принадлежащ към легалния пазар на труда на държава членка — Условия — Липса на
необходимост турският работник да принадлежи към легалния пазар на труда през първите
три години от пребиваването на члена на семейството)

(2017/C 053/18)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Sidika Ucar (C-508/15), Recep Kilic (C-509/15)

Ответник: Land Berlin

Диспозитив

Член 7, първа алинея, първо тире от Решение № 1/80 на Съвета по асоцииране от 19 септември 1980 година относно развитието на асоциирането трябва да се тълкува в смисъл, че с тази разпоредба се предоставя право на пребиваване в приемащата държава членка на члена на семейството на турски работник, който е получил разрешение да влезе в тази държава членка с цел събиране на семейството и е съжителствал с този турски работник от влизането си на територията на посочената държава членка, макар периодът от поне три години, през които последният е принадлежал към легалния пазар на труда, да не е следвал непосредствено пристигането на съответния член на семейството в приемащата държава членка, а да е осъществен в по-късен момент.

⁽¹⁾ ОВ С 16, 18.1.2016 г.

Решение на Съда (шести състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Oberster
Gerichtshof — Австрия) — Daniel Bowman/Pensionsversicherungsanstalt

(Дело C-539/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Харта на основните права на Европейския
съюз — Директива 2000/78/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите —
Член 2, параграфи 1 и 2 — Дискриминация, основана на възраст — Колективен договор —
Удължаване на периода за повишаване от първа във втора длъжностна степен — Непряко
различно третиране, основано на възраст)

(2017/C 053/19)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Daniel Bowman

Ответник: Pensionsversicherungsanstalt

Диспозитив

Член 2, параграфи 1 и 2 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национален колективен договор като разглеждания в главното производство, съгласно който за служителя, ползващ се от зачитането на учебни периоди за целите на класирането си в длъжностните степени, важи удължен срок за повишаване от първа във втора длъжностна степен, щом като това удължаване се прилага за всички служители, ползващи се от зачитането на тези периоди, включително с обратно действие за служителите, вече достигнали по-високи длъжностни степени.

⁽¹⁾ ОВ С 27, 25.1.2016 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Kúria — Унгария) — Interservice d.o.o. Koper/Sándor Horváth

(Дело C-547/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Митнически кодекс на Общността — Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Член 96 — Режим на външен транзит — Понятие за превозвач — Непредставяне на стоките пред получаващото митническо учреждение — Отговорност — Подизпълнител на превоза, предал стоките на основния превозвач на паркинга на получаващото митническо учреждение и поел отново отговорност за тези стоки за следваща част от маршрута)

(2017/C 053/20)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Kúria

Страни в главното производство

Жалбоподател: Interservice d.o.o. Koper

Ответник: Sándor Horváth

Диспозитив

1) Понятието „превозвач“, който има задължение да представи стоките в непроменено състояние пред получаващото митническо учреждение, предвидено в член 96, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 648/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 г., трябва да се тълкува в смисъл, че се отнася до всяко лице, включително подизпълнител на превоза, което действително извършва превоза на стоките, поставени под митнически режим на външен транзит в Общността, и е приело този преvoz, като е знаело, че са поставени под този режим.

- 2) Член 96, параграф 2 от Регламент № 2913/92, изменен с Регламент № 648/2005, трябва да се тълкува в смисъл, че подизпълнител на превоз като разглеждания по главното производство, който, от една страна, е предал стоките на основния превозвач, придружени от документа за транзита, на паркинга на получаващото митническо учреждение, и от друга страна, отново е поел отговорност за тези стоки за следваща част от маршрута, е длъжен да се увери, че стоките са представени пред получаващото митническо учреждение и може да бъде подведен под отговорност за непредставянето ил само ако е знаел при новото поемане на отговорност за посочените стоки, че режимът на транзит не е приключен надлежно, което запитващата юрисдикция трябва да провери.

⁽¹⁾ ОВ С 27, 25.1.2016 г.

Решение на Съда (трети състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Франция) — Concurrence SARL/Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl

(Дело C-618/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Съдебна компетентност — Деликтна или квазиделиктна отговорност — Мрежа за селективна дистрибуция — Препродажба в Интернет извън дадена мрежа — Иск за спиране на неправомерно поведение — Привръзка)

(2017/С 053/21)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Ищец: Concurrence SARL

Ответници: Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl

Диспозитив

Член 5, точка 3 от Регламент № (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува — с цел възлагането на предоставената с тази разпоредба съдебна компетентност за разглеждане на иск за отговорност за нарушение на забраната за продажба извън дадена мрежа за селективна дистрибуция, извършено с предлагането на стоки, които са предмет на посочената мрежа, на функциониращи в различни държави членки интернет сайтове — в смисъл, че за мястото, където е настъпила вредата, трябва да се счита територията на държавата членка, която защитава посочената забрана за продажба посредством въпросния иск, на която територия ищецът твърди, че е претърпял намаление на продажбите си.

⁽¹⁾ ОВ С 38, 1.2.2016 г.

Решение на Съда (втори състав) от 21 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Högsta domstolen — Швеция) — Länsförsäkringar AB/Matek A/S

(Дело C-654/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 9, параграф 1, буква б) — Член 15, параграф 1 — Член 51, параграф 1, буква а) — Обхват на предоставените на притежателя на марката изключителни права — Петгодишен период след регистрацията)

(2017/С 053/22)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta domstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Länsförsäkringar AB

Ответник: Matek A/S

Диспозитив

Член 9, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на [Европейския съюз], във връзка с член 15, параграф 1 и член 51, параграф 1, буква а) от този регламент, трябва да се тълкува в смисъл, че в петгодишния период след регистрацията на марка на ЕС притежателят ѝ може, при вероятност от объркване, да забрани на трети лица да използват в търговската си дейност идентичен или сходен на марката му знак за всички стоки и услуги, които са идентични или сходни с тези, за които тази марка е била регистрирана, без да трябва да доказва реалното ѝ използване за тези стоки или услуги.

(¹) ОВ С 48, 8.2.2016 г.

Решение на Съда (голям състав) от 21 декември 2016 г. — Съвет на Европейския съюз/Front populaire pour la libération de la saquia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario), Европейска комисия

(Дело С-104/16 Р) (¹)

(Обжалване — Външни отношения — Споразумение между Европейския съюз и Кралство Мароко за мерки за либерализация в областта на селското стопанство и риболов — Решение за одобряване на сключването на международно споразумение — Жалба за отмяна — Допустимост — Процесуална легитимация — Териториален обхват на споразумението — Тълкуване на споразумението — Принцип на самоопределение — Принцип на относително действие на договорите)

(2017/С 053/23)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Съвет на Европейския съюз (представители: Н. Legal, А. de Elera-San Miguel Hurtado и А. Westerhof Löfflerová)

Други страни в производството: Front populaire pour la libération de la saquia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario) (представители: G. Devers, avocat), Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre, E. Paasivirta и В. Eggers)

Встъпили страни в подкрепа на жалбоподателя: Кралство Белгия (представители: С. Pochet и М. J.-С. Halleux), Федерална република Германия (представител: Т. Henze), Кралство Испания (представители: М. Sampol Pucurull и S. Centeno Huerta), Френска република (представители: F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas, F. Fize и В. Fodda), Португалска република (представители: L. Inez Fernandes и М. Figueiredo), Confédération marocaine de l'agriculture et du développement rural (Comader) (представители: J.-F. Bellis, М. Struys, А. Bailleux, L. Eskenazi и R. Hicheri, avocats)

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Общия съд на Европейския съюз от 10 декември 2015 г., Front Polisario/Съвет (Т-512/12, ЕУ: Т:2015:953).
- 2) Отменя решението на Общия съд на Европейския съюз от 10 декември 2015 г., Front Polisario/Съвет (Т-512/12, ЕУ: Т:2015:953).

- 3) *Front populaire pour la libération de la saquia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario)* понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски на Съвета на Европейския съюз.
- 4) Кралство Белгия, Федерална република Германия, Кралство Испания, Френската република, Португалската република, Европейската комисия и *Confédération marocaine de l'agriculture et du développement rural (Comader)* понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 111, 29.3.2016 г.

Жалба, подадена на 20 юни 2016 г. от *Europäischen Tier- und Naturschutz e.V. и des Herrn Horst Giesen* срещу определението, постановено от Общия съд (трети състав) на 20 юни 2016 г. по дело T-595/15, *Europäischer Tier- und Naturschutz eV* и *Horst Giesen*/Европейска комисия

(Дело С-343/16 Р)

(2017/С 053/24)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: *Europäischer Tier- und Naturschutz e.V.* и *Horst Giesen* (представител: Dr. P. Brockmann, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия

С определение от 12 януари 2017 г. Съдът на Европейския съюз (осми състав) отхвърли жалбата и постанови, че жалбоподателят трябва да понесе съдебните разноски, направени от същия.

Преюдициално запитване от *Tribunal de première instance francophone de Bruxelles* (Белгия), постъпило на 26 септември 2016 г. — *Karim Boudjellal/Rauwers Contrôle SA*

(Дело С-508/16)

(2017/С 053/25)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Страни в главното производство

Жалбоподател: *Karim Boudjellal*

Ответник: *Rauwers Contrôle SA*

С определение от 11 януари 2017 г. Съдът (седми състав) обяви, че явно няма компетентност да отговори на въпросите, поставени от *Tribunal de première instance francophone de Bruxelles* (Белгия).

Преюдициално запитване от *Amtsgericht Hamburg* (Германия), постъпило на 4 ноември 2016 г. — *Birgit Bossen* и др./*Brussels Airlines*

(Дело С-559/16)

(2017/С 053/26)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hamburg

Страни в главното производство

Ищци: Birgit Bossen, Anja Bossen, Gudula Gräßmann

Ответник: Brussels Airlines

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 7, параграф 1, второ изречение от Регламент (ЕО) № 261/2004⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че понятието „разстояние“ включва само прякото разстояние, което трябва да се определи по метода на дъгата на големия кръг, между първоначалния пункт на излитане и крайния пункт на пристигане, независимо каква е действително изминатата полетна отсечка?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

**Преюдициално запитване от Bundesarbeitsgericht (Германия), постъпило на 10 ноември 2016 г. —
Stadt Wuppertal/Maria Elisabeth Bauer**

(Дело C-569/16)

(2017/C 053/27)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesarbeitsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Stadt Wuppertal

Ответник: Maria Elisabeth Bauer

Преюдициален въпрос

Предоставя ли член 7 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време⁽¹⁾ или член 31, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) право на финансово обезщетение на наследника на работник, починал докато е бил в трудово правоотношение, за полагащия се на починалия работник преди неговата смърт минимален годишен отпуск, което е изключено съгласно член 7, параграф 4 от Bundesurlaubsgesetz (Федерален закон за отпуските, наричан по-нататък „BUrlG“) във връзка с член 1922, параграф 1 от Bürgerliches Gesetzbuch (Германски граждански кодекс, наричан по-нататък „BGB“)?

⁽¹⁾ ОВ L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3.

**Преюдициално запитване от Bundesarbeitsgericht (Германия), постъпило на 10 ноември 2016 г. —
Volker Willmeroth, като собственик на TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker
Willmeroth e. K./Martina Broßonn**

(Дело C-570/16)

(2017/C 053/28)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesarbeitsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Volker Willmeroth, като собственик на TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth e. K.

Ответник: Martina Broßonn

Преюдициални въпроси

1) Предоставя ли член 7 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време ⁽¹⁾ или член 31, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) право на финансово обезщетение на наследника на работник, починал докато е бил в трудово правоотношение, за полагащия се на починалия работник преди неговата смърт минимален годишен отпуск, което е изключено съгласно член 7, параграф 4 от Bundesurlaubsgesetz (Федерален закон за отпуските, наричан по-нататък „BUrLG“) във връзка с член 1922, параграф 1 от Bürgerliches Gesetzbuch (Германски граждански кодекс, наричан по-нататък „BGB“)?

2) При положителен отговор на първия въпрос:

Важи ли това и когато трудовото правоотношение е между два частноправни субекта?

⁽¹⁾ ОВ L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3.

Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Berlin (Германия), постъпило на 14 ноември 2016 г. — INEOS Köln GmbH/Bundesrepublik Deutschland

(Дело C-572/16)

(2017/C 053/29)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподател: INEOS Köln GmbH

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

Преюдициален въпрос

Допускат ли разпоредбите на член 10а от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета ⁽¹⁾, както и разпоредбите на Решение 2011/278/ЕС на Комисията от 27 април 2011 година за определяне на валидни за целия Европейски съюз преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87/ЕО ⁽²⁾, правна уредба на държава членка, която предвижда, във връзка с периода на търговия 2013—2020 г., преклузивен срок за неподадените в срок заявления за разпределяне на безплатни квоти за емисии за работещи инсталации и следователно изключва коригирането на грешки или допълването на (непълна) информация в заявлението, установени едва след изтичането на законово определения от държавата членка срок?

⁽¹⁾ ОВ L 275, стр. 32.

⁽²⁾ ОВ L 130, стр. 1.

Преюдициално запитване от *Verwaltungsgerichtshof* (Австрия), постъпило на 15 декември 2016 г. — *Khadija Jafari, Zainab Jafari*

(Дело C-646/16)

(2017/C 053/30)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: *Khadija Jafari, Zainab Jafari*

Ответник: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Преюдициални въпроси

1) Следва ли при тълкуването на член 2, буква м), и членове 12 и 13 от Регламент (ЕС) № 604/2013 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (преработен текст), наричан по-нататък „Регламент Дъблин III“, да се вземат предвид други актове, с които Регламент Дъблин III има допирни точки, или на горепосочените разпоредби следва да се придава отделно от тези актове значение?

2) В случай че разпоредбите на Регламент Дъблин III следва да се тълкуват отделно от други актове:

а) Следва ли фактическото толериране от страна на държава членка на влизането на нейна територия с единственото намерение за транзитно преминаване през същата държава членка и за подаване на молба за международна закрила в друга държава членка да се счита за „виза“ по смисъла на член 2, буква м) от Регламент Дъблин III с оглед на условията, които са налице в случаите по главното производство и се характеризират с настъпването си във време, през което националните органи на държавите, които играят най-съществена роля, са изправени пред приток на изключително голям брой хора, искащи да преминат транзитно през тяхната територия?

Ако отговорът на втория въпрос, буква а) е утвърдителен:

б) Следва ли с оглед на фактическото толериране на влизането с намерение за транзитно преминаване да се приеме, че „визата“ изгубва своята валидност с излизането от съответната държава членка?

в) Следва ли с оглед на фактическото толериране на влизането с намерение за транзитно преминаване да се приеме, че „визата“ продължава да бъде валидна, докато лицето все още не е излязло от съответната държава членка, или макар лицето все още да не е излязло от страната, „визата“ губи валидността си към момента, в който кандидатът окончателно се откаже от намерението си да влезе в друга държава членка?

г) Следва ли поради отказа на кандидата от намерението му да влезе в държавата членка, която е била неговата първоначална цел, да се приеме, че по смисъла на член 12, параграф 5 от Регламента Дъблин III е налице измама, извършена след издаването на „визата“, и че следователно държавата членка, издала „визата“, не е компетентна?

Ако отговорът на втория въпрос, буква а) е отрицателен:

д) Следва ли изразът „кандидат, незаконно е пресякъл по суша, по море или по въздух границата на държава членка, в която е влязъл, идвайки от трета държава“ в член 13, параграф 1 от Регламент Дъблин III да се разбира в смисъл, че при посочените специални условия в случаите по главното производство следва да се приеме, че не е налице незаконно пресичане на външната граница?

3) В случай че разпоредбите на Регламент Дъблин III следва да се тълкуват във връзка с други актове:

- а) Следва ли при преценката за наличието на „незаконно пресичане“ на границата по смисъла на член 13, параграф 1 от Регламент Дъблин III специално да се вземе предвид обстоятелството дали са изпълнени условията за влизане съгласно Кодекса на шенгенските граници, и по-конкретно съгласно член 5 от Регламент (ЕО) № 562/2006 ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите, която разпоредба е релевантна за случаите по главното производство поради момента на влизането във въпросната държава членка?

Ако отговорът на третия въпрос, буква а) е отрицателен:

- б) Кои разпоредби от правото на Съюза следва да се вземат специално предвид при преценката дали е налице „незаконно пресичане“ на границата по смисъла на член 13, параграф 1 от Регламент Дъблин III?

Ако отговорът на третия въпрос, буква а) е утвърдителен:

- в) Предвид условията в случаите по главното производство, които се характеризират с настъпването си във време, през което националните органи на държавите, които играят най-съществена роля, са изправени пред приток на изключително голям брой хора, искащи да преминат транзитно през тяхната територия, следва ли фактическото толериране от страна на държава членка, без тя да проверява обстоятелствата по конкретния случай, на влизането на нейна територия с единственото намерение за транзитно преминаване през същата държава членка и за подаване на молба за международна закрила в друга държава членка да се счита за разрешение за разглежданото влизане по смисъла на член 5, параграф 4, буква в) от Кодекса на шенгенските граници?

Ако отговорът на третия въпрос, букви а) и в) е утвърдителен:

- г) Следва ли въз основа на разрешението за влизане по член 5, параграф 4, буква в) от Кодекса на шенгенските граници да се приеме, че е налице разрешение, равностойно на виза по смисъла на член 5, параграф 1, буква б) от Кодекса на шенгенските граници, и следователно, че е налице „виза“ по смисъла на член 2, буква м) от Регламент Дъблин III, поради което при прилагането на разпоредбите за определяне на компетентната държава членка съгласно Регламент Дъблин III трябва да се вземе предвид и член 12 от него?

Ако отговорът на третия въпрос, букви а), в) и г) е утвърдителен:

- д) Следва ли с оглед на фактическото толериране на влизането с намерение за транзитно преминаване да се приеме, че „визата“ е изгубила валидността си с излизането на лицето от съответната държава членка?
- е) Следва ли с оглед на фактическото толериране на влизането с намерение за транзитно преминаване да се приеме, че „визата“ продължава да бъде валидна, докато лицето все още не е излязло от съответната държава членка, или макар лицето все още да не е излязло от страната, „визата“ губи валидността си към момента, в който кандидатът окончателно се откаже от намерението си да влезе в друга държава членка?
- ж) Следва ли поради отказа на кандидата от намерението си да влезе в държавата членка, която е била неговата първоначална цел, да се приеме, че по смисъла на член 12, параграф 5 от Регламента Дъблин III е налице измама, извършена след издаването на „визата“, и че следователно държавата членка, издала „визата“, не е компетентна?

Ако отговорът на третия въпрос, букви а) и в) е утвърдителен, но отговорът на третия въпрос, буква г) е отрицателен:

- з) Следва ли изразът „кандидат, незаконно е пресякъл по суша, по море или по въздух границата на държава членка, в която е влязъл, идвайки от трета държава“ в член 13, параграф 1 от Регламент Дъблин III да се разбира в смисъл, че при посочените специални условия, които са налице в случаите по главното производство, преминаването през границата, което трябва да се квалифицира като разрешение за влизане по смисъла на член 5, параграф 4, буква в) от Кодекса на шенгенските граници, не следва се счита за незаконно пресичане на външната граница?

⁽¹⁾ ОВ L 180, стр. 31.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОВ. L 105, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 8, стр. 5).

**Жалба, подадена на 21 декември 2016 г. от Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH и Ecolab Deutschland GmbH срещу определението, постановено от Общия съд (пети състав) на 12 октомври 2016 г. по дело T-669/15, Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH и Ecolab Deutschland GmbH/
Европейска агенция по химикали**

(Дело C-663/16 P)

(2017/C 053/31)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH (представители: M. Grunchard, avocate, K. Van Maldegem, avocat, P. Sellar, Advocate)

Друга страна в производството: Европейска агенция по химикали (ЕСЧА)

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Съда:

- да отмени определението на Общия съд по дело T-669/15; и
- да се произнесе по недопустимостта и да върне делото на Общия съд за разглеждане по същество;
- при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд, който да се произнесе по допустимостта на жалбата за отмяна на оспорения акт, подадена от жалбоподателите, и съответно след това да постанови решение по същество;
- да осъди ответника да плати всички съдебни разноски по производството (включително разноските, свързани с възражението за недопустимост пред Общия съд).

Основания и основни доводи

Жалбоподателите твърдят, че Общият съд е тълкувал и приложил неправилно закона, което го е довело до грешка при прилагане на правото, а именно обявяване за недопустима на жалбата за отмяна на оспорения акт, подадена от жалбоподателите.

По-конкретно, жалбоподателите поддържат, че Общият съд е допуснал редица грешки в мотивите си и в тълкуването на приложимата към положението на жалбоподателите правна уредба. Това е довело до следните грешки при прилагане на правото, допуснати от Общия съд:

- Общият съд е тълкувал и приложил неправилно член 130, параграф 1 от своя Процедурен правилник, като е навлязъл в разглеждане на спора по същество;
- Общият съд е тълкувал и приложил неправилно член 130, параграф 7 от своя Процедурен правилник, като не е отложил произнасянето си по недопустимостта, докато не изслуша пълно изложение на доводите по същество.

Освен това, като е обявил жалбата на жалбоподателите за недопустима, Общият съд е нарушил правото им на защита, правото им на достъп до правосъдие и задължението за излагане на мотиви, които се числят към основните права на лицата и следователно отразяват общи принципи на правото на ЕС.

Поради тези причини жалбоподателите твърдят, че определението на Общия съд по дело T-669/15 трябва да бъде отменено и Съдът да се произнесе по недопустимостта и да върне делото на Общия съд за разглеждане по същество.

**Жалба, подадена на 21 декември 2016 г. от Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH и Ecolab Deutschland GmbH срещу определението, постановено от Общия съд (пети състав) на 12 октомври 2016 г. по дело T-543/15, Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH и Ecolab Deutschland GmbH/
Европейска агенция по химикали**

(Дело C-666/16 P)

(2017/C 053/32)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH (представители: M. Grunchard, avocate, K. Van Maldegem, avocat, P. Sellar, Advocate)

Друга страна в производството: Европейска агенция по химикали (ЕСНА)

Искания на жалбоподателите

- да отмени определението на Общия съд по дело T-543/15; и
- да се произнесе по недопустимостта и да върне делото на Общия съд за разглеждане по същество;
- при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд, който да се произнесе по допустимостта на жалбата за отмяна на оспорения акт, подадена от жалбоподателите, и съответно след това да постанови решение по същество;
- да осъди ответника да плати всички съдебни разноски по производството (включително разноските, свързани с възражението за недопустимост пред Общия съд).

Основания и основни доводи

Жалбоподателите твърдят, че Общият съд е тълкувал и приложил неправилно закона, което го е довело до грешка при прилагане на правото, а именно обявяване за недопустима на жалбата за отмяна на оспорения акт, подадена от жалбоподателите.

По-конкретно, жалбоподателите поддържат, че Общият съд е допуснал редица грешки в мотивите си и в тълкуването на приложимата към положението на жалбоподателите правна уредба. Това е довело до следните грешки при прилагане на правото, допуснати от Общия съд:

- Общият съд е тълкувал и приложил неправилно член 130, параграф 1 от своя Процедурен правилник, като е навлязъл в разглеждане на спора по същество;
- Общият съд е тълкувал и приложил неправилно член 130, параграф 7 от своя Процедурен правилник, като не е отложил произнасянето си по недопустимостта, докато не изслуша пълно изложение на доводите по същество.

Освен това, като е обявил жалбата на жалбоподателите за недопустима, Общият съд е нарушил правото им на защита, правото им на достъп до правосъдие и задължението за излагане на мотиви, които се числят към основните права на лицата и следователно отразяват общи принципи на правото на ЕС.

Поради тези причини жалбоподателите твърдят, че определението на Общия съд по дело T-543/15 трябва да бъде отменено и Съдът да се произнесе по недопустимостта и да върне делото на Общия съд за разглеждане по същество.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 10 януари 2016 г. — Gascogne Sack Deutschland GmbH и Gascogne/
Европейски съюз

(Дело T-577/14) ⁽¹⁾

(„Извъндоговорна отговорност — Точност на исковата молба — Погасителна давност — Допустимост — Член 47 от Харта на основните права — Разумен срок за постановяване на решение — Илуцествени вреди — Претърпени загуби — Лихви върху размера на неплатената глоба — Разходи за банкова гаранция — Загуба на възможност — Неилуцествени вреди — Причинно-следствена връзка“)

(2017/C 053/33)

Език на производството: френски

Страни

Ищци: Gascogne Sack Deutschland GmbH (Wieda, Германия) и Gascogne (Saint-Paul-les-Dax, Франция) (представители: F. Puel, E. Durand и L. Marchal, avocats)

Ответник: Европейски съюз, представляван от Съда на Европейския съюз (представители: първоначално А. Пласо, впоследствие J. Inghelram и S. Chantre)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Европейска комисия (представители: N. Khan, V. Bottka и P. van Nuffel)

Предмет

Искане, основано на член 268 ДФЕС, за поправяне на вредите, които ищите твърдят, че са претърпели поради продължителността на производството пред Общия съд по делата, по които са постановени решения от 16 ноември 2011 г., Groupe Gascogne/Комисия (T 72/06, непубликувано, EU:T:2011:671), и от 16 ноември 2011 г., Sachsa Verpackung/Комисия (T 79/06, непубликувано, EU:T:2011:674)

Диспозитив

- 1) Осъжда Европейския съюз, представляван от Съда на Европейския съюз, да заплати обезщетение от 47 064,33 EUR на Gascogne за претърпаната от това дружество илуцествена вреда поради нарушението на разумния срок за постановяване на решение по делата, приключили с постановяване на решения от 16 ноември 2011 г., Groupe Gascogne/Комисия (T 72/06, непубликувано, EU:T:2011:671), и от 16 ноември 2011 г., Sachsa Verpackung/Комисия (T 79/06, непубликувано, EU:T:2011:674). Това обезщетение се преизчислява с колпенсаторни лихви, считано от 4 август 2014 г. до обявяването на настоящото решение, по констатирания от Евростат (Статистическата служба на Европейския съюз) годишен процент на инфлацията за съответния период в държавата членка, в която е установено това дружество
- 2) Осъжда Съюза, представляван от Съда на Европейския съюз, да заплати обезщетение от 5 000 EUR на Gascogne Sack Deutschland GmbH и обезщетение от 5 000 EUR на Gascogne за неилуцествената вреда, която тези дружества съответно са претърпели поради нарушението на разумния срок за постановяване на решение по дела T 72/06 и T 79/06.
- 3) Налага за всяко от посочените в точки 1) и 2) по-горе обезщетения увеличение с мораторни лихви, считано от обявяването на настоящото решение до пълното изплащане, при определената от Европейската централна банка (ЕЦБ) по отношение на нейните основни операции за рефинансиране ставка, увеличена с два процентни пункта..
- 4) Отхвърля иска в останалата му част.

- 5) Осъжда Съюза, представляван от Съда на Европейския съюз, да понесе освен направените от него съдебни разноси и тези, които са направени от Gascogne Sack Deutschland и Gascogne и които са свързани с възражението за недопустимост, довело до постановяването на определение от 2 февруари 2015 г., Gascogne Sack Deutschland и Gascogne/Европейски съюз (Т 577/14, непубликувано, EU:Т:2015:80).
- 6) Gascogne Sack Deutschland и Gascogne, от една страна, и Съюзът, представляван от Съда на Европейския съюз, от друга страна, понасят направените от тях съдебни разноси във връзка с исковете, по които е постановено настоящото решение.
- 7) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноси.

⁽¹⁾ ОВ С 351, 6.10.2014 г.

Жалба, подадена на 11 януари 2016 г. — Торпс Еуро/Комисия

(Дело Т-699/14) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Злоупотреба с господстващо положение — Издаване на лицензи за права на интелектуална собственост за свързани с футбола предмети с колекционерска стойност — Решение за отхвърляне на жалба — Достъп до преписката — Член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 773/2004 — Явна грешка в преценката — Съответен пазар — Изключителна лицензия — Снабдяване с продукт от една марка — Прекомерно високи цени)

(2017/С 053/34)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Torps Europe Ltd (Milton Keynes, Обединено кралство) (представители: първоначално R. Vidal, A. Penny, solicitors и B. Kennelly, QC, впоследствие R. Subiotto, QC, и A. Cleenewerck de Craencour, avocat и впоследствие T. de la Mare, QC)

Ответник: Европейска комисия

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Международната футболна федерация (ФИФА) (Цюрих, Швейцария) (представители: A. Barav и D. Reymond, avocats) и Panini SpA (Модена, Италия) (представители: F. Wijckmans, F. Tuuyschaever и M. Varga, avocats)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение С(2014) 5123 окончателен на Комисията от 15 юли 2014 г., отхвърлящо жалбата на жалбоподателя по преписка АТ.39899 — Издаване на лицензи за права на интелектуална собственост за свързани с футбола предмети с колекционерска стойност

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Torps Europe Ltd понася собствените си съдебни разноси, както и тези на Европейската комисия, Международната футболна федерация (ФИФА) и Panini SpA.

⁽¹⁾ ОВ С 448 от 15.12.2014 г.

Определение на Общия съд от 16 декември 2016 г. Ica Foods/EUIPO — San Lucio (GROK)(Дело T-774/14) ⁽¹⁾**(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Оттегляне на заявката за регистрация — Липса на основание за произнасяне)**

(2017/С 053/35)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Ica Foods SpA (Pomezia, Италия) (представител: A. Nespega, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: L. Rampini)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: San Lucio Srl (San Gervasio Bresciano, Италия) (представител: F. Sangiacomo, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 9 септември 2014 г. (преписка R 1815/2013-2) относно производство за обявяване на недействителност между San Lucio Srl и Ica Foods SpA

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по жалбата.
- 2) Осъжда Ica Foods SpA и San Lucio Srl да понесат направените от тях съдебни разноски, както и, всяко от тях, половината от съдебните разноски, направени от Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

⁽¹⁾ ОВ С 26, 26.1.2015 г.**Жалба, подадена на 7 ноември 2016 г. — Salehi/Комисия**

(Дело T-773/16)

(2017/С 053/36)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Dominik Salehi (Бремен, Германия) (представител: C. Drews, Rechtsanwältin)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да установи, че ответникът е нарушил член 1, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 539/2001 (изменен с Регламент (ЕС) № 1289/2013), тъй като е пропуснал в отговор на изпратеното от жалбоподателя писма от 1 юли 2016 г. и от 16 септември 2016 г. да предприеме мерките, предвидени в посочената разпоредба, и да ги съобщи на жалбоподателя;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първо основание: нарушение на принципа на реципрочност вследствие на стриктното прилагане на Visa Waiver Program Improvement and Terrorist Travel Prevention Act of 2015
2. Второ основание: бездействие от страна на ответника

Жалбоподателят упреква Комисията, че не е предприела мерки в съответствие с член 1, параграф 4, буква д), подточка i) от Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета от 15 март 2001 година за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите членки, както и тези, чиито граждани се освободени от това изискване (ОВ L 81, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 97).

Жалба, подадена на 30 ноември 2016 г. — QG/Комисия

(Дело T-845/16)

(2017/C 053/37)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: QG (Мадрид, Испания) (представители: L. Ruiz Ezquerro, R. Oncina Borrego, I. Sobrepera Millet и A. Hernández Pardo, abogados)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- Да обяви, че Решението на Комисията от 4 юли 2016 година относно държавна помощ SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), предоставена от Испания на някои футболни клубове, нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС и член 108, параграф 3 ДФЕС, тъй като възможността за консолидиране на сметките, възникнала от разрешението, дадено със Закон 10/1990 на четири клуба да участват в няколко различни спортни дисциплини, подобно на прилагането на намалена данъчна ставка на корпоративния данък, също представлява несъвместима с вътрешния пазар държавна помощ, което Европейската комисия е трябвало да констатира.
- Вследствие на това да отмени мярката и да запължи Кралство Испания да си възстанови несъвместимата с вътрешния пазар помощ от получателите. Да осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС и на член 108, параграф 3 ДФЕС.

Жалбоподателят, баскетболен клуб, изразява съгласието си с обжалвания акт, доколкото в него Комисията е приела, че въведената със Закон 10/1990 мярка, изразяваща се в привилегировано третиране в областта на корпоративното данъчно облагане на определени футболни клубове посредством прилагане на намалена данъчна ставка, представлява несъвместима с вътрешния пазар държавна помощ.

Въпреки това жалбоподателят счита, че Комисията е трябвало да достигне до същото заключение що се отнася до данъчното предимство, също предоставено със Закон 10/1990 и изразяващо се в разрешение на същите тези клубове да участват в различни спортни дисциплини.

Единствено клубовете, които могат да участват в професионалните състезания в различни спортни дисциплини, могат да консолидират сметките си, свързани с дисциплините футбол и баскетбол, основни спортове в Европа, което се отразява пряко на изчислението на данъчната основа на корпоративния данък. Всъщност консолидирането на сметките позволява значителните приходи от футбола да се намалят със загубите от баскетбола, като по този начин облагаемата основа на корпоративния данък се оказва значително намалена, също както и размерът на дължимия данък.

Жалба, подадена на 30 ноември 2016 г. — QF/Комисия

(Дело T-846/16)

(2017/C 053/38)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: QF (Барселона, Испания) (представители: L. Ruiz Ezquerra, R. Oncina Borrego, I. Sobrepera Millet и A. Hernández Pardo, abogados)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- Да обяви, че Решението на Комисията от 4 юли 2016 година относно държавна помощ SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), предоставена от Испания на някои футболни клубове, нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС и член 108, параграф 3 ДФЕС, тъй като възможността за консолидиране на сметките, възникнала от разрешението, дадено със Закон 10/1990 на четири клуба да участват в няколко различни спортни дисциплини, подобно на прилагането на намалена данъчна ставка на корпоративния данък, също представлява несъвместима с вътрешния пазар държавна помощ, което Европейската комисия е трябвало да констатира.
- Вследствие на това да отмени мярката и да задължи Кралство Испания да си възстанови несъвместимата с вътрешния пазар помощ от получателите. Да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са същите като посочените по дело T-845/16, QG/Комисия.

Жалба, подадена на 30 ноември 2016 г. — Access Info Europe/Комисия

(Дело T-851/16)

(2017/C 053/39)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Access Info Europe (Мадрид, Испания) (представители: O. Brouwer, E. Raedts и J. Wolfhagen, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решение C(2016) 6029 на Комисията от 19 септември 2016 г., с което се отказва достъп до поисканите от жалбоподателя документи съгласно Регламент (ЕО) № 1049/2001 ⁽¹⁾;

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски на жалбоподателя в производството, в това число разноските на всяка встъпила страна.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание — Комисията не приложила правилно член 4, параграф 1, буква а), трето тире от Регламент (ЕО) № 1049/2001, когато приела, че такъв достъп до исканите документи би засегнал сериозно международните отношения.
2. Второто основание — Комисията приложила неправилно член 4, параграф 2, второ тире от Регламент (ЕО) № 1049/2001, решавайки, че този достъп ще засегне сериозно защитата на съдебните процедури, образувани по дела Т-192/16, Т-193/16 и Т-257/16, и че достъпът до посочените документи ще засегне интереса на Комисията да изисква правни становища и да получава открити, обективни и пълни становища. В това основание се твърди също, че Комисията не признала, че достъпът до исканите документи е от по-висш обществен интерес и че те трябва да бъдат оповестени по тази причина.
3. Третото основание — Комисията приложила неправилно член 4, параграф 3, първа и втора алинеи от Регламент (ЕО) № 1049/2001, когато решила, че достъпът до посочените документи ще засегне сериозно процеса на вземане на решение и/или като не признала, че е налице по-висш обществен интерес, особено предвид факта, че въпросният процес на вземане на решение е финализиран.
4. Четвъртото основание — при условията на евентуалност се твърди, че Комисията приложила неправилно член 4, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 1049/2001, като не предоставила поне частичен достъп до исканите документи, достъпът до които тя отказала изцяло.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Жалба, подадена на 30 ноември 2016 г. — Access Info Europe/Комисия

(Дело Т-852/16)

(2017/С 053/40)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Access Info Europe (Мадрид, Испания) (представители: О. Brouwer, Е. Raedts и J. Wolfhagen, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решение С(2016) 6030 на Комисията от 19 септември 2016 г., с което се отказва достъп до поисканите от жалбоподателя документи съгласно Регламент (ЕО) № 1049/2001 ⁽¹⁾;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски на жалбоподателя в производството, в това число разноските на всяка встъпила страна.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание — Комисията не приложила правилно член 4, параграф 1, буква а), трето тире от Регламент (ЕО) № 1049/2001, когато приела, че такъв достъп до исканите документи би засегнал сериозно международните отношения.

2. Второто основание — Комисията приложила неправилно член 4, параграф 2, второ тире от Регламент (ЕО) № 1049/2001, решавайки, че този достъп ще засегне сериозно защитата на съдебните процедури, образувани по дела Т-192/16, Т-193/16 и Т-257/16, и че достъпът до посочените документи ще засегне интереса на Комисията да изисква правни становища и да получава открити, обективни и пълни становища. В това основание се твърди също, че Комисията не признала, че достъпът до исканите документи е от по-висш обществен интерес и че те трябва да бъдат оповестени по тази причина.
3. Третото основание — Комисията приложила неправилно член 4, параграф 3, първа и втора алинеи от Регламент (ЕО) № 1049/2001, когато решила, че достъпът до посочените документи ще засегне сериозно процеса на вземане на решение и/или като не признала, че е налице по-висш обществен интерес, особено предвид факта, че въпросният процес на вземане на решение е финализиран.
4. Четвъртото основание — при условията на евентуалност се твърди, че Комисията приложила неправилно член 4, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 1049/2001, като не предоставила поне частичен достъп до исканите документи, достъпът до които тя отказала изцяло.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76.)

Жалба, подадена на 22 декември 2016 г. — SilverTours/EUIPO (billiger-mietwagen.de)

(Дело Т-866/16)

(2017/С 053/41)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: SilverTours GmbH (Фрайбург им Брайсгау, Германия) (представител: P. Neuwald, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „billiger-mietwagen.de“ — заявка за регистрация № 14 343 099

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 3 ноември 2016 г. по преписка R 206/2016-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 76, параграф 1, първо изречение от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 9 декември 2016 г. — Verschuur/Комисия

(Дело T-877/16)

(2017/C 053/42)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* Steven Verschuur (Барн, Нидерландия) (представител: P. Kreijger, адвокат)*Ответник:* Европейска комисия**Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение C(2016) 6455 окончателен на Комисията от 3 октомври 2016 г., с което се отхвърля подаденото от жалбоподателя потвърдително заявление⁽¹⁾ за достъп до документи съгласно Регламент (ЕО) № 1049/2001⁽²⁾ (GESTDEM 2015/3732), и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, включително направените от жалбоподателя.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първо основание: Комисията е нарушила член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, отнасящ се до защитата на целите на дейностите по разследване, като освен това е допуснала явна фактическа грешка.
2. Второ основание: Комисията е нарушила член 4, параграф 3, първа алинея от Регламент № 1049/2001, отнасящ се до защитата на процеса ѝ на вземане на решение, като освен това не е изложила пълни мотиви.
3. Трето основание: Комисията е нарушила член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001, отнасящ се до защитата на търговските интереси на юридическо лице, и член 4, параграф 6 от Регламент № 1049/2001, отнасящ се до задължението на институцията да предостави частичен достъп, когато едно или няколко изключения се прилагат само за части от даден документ, като освен това не е изложила пълни мотиви.

⁽¹⁾ Заявление за достъп до някои документи, свързани с решението на Комисията от 21 октомври 2015 г. по дело SA.38374 относно държавна помощ, предоставена от Нидерландия на Starbucks.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Жалба, подадена на 14 декември 2016 г. — Sony Interactive Entertainment Europe/EUIPO – Marpeta („Vieta“)

(Дело T-879/16)

(2017/C 053/43)

*Език на жалбата: английски***Страни***Жалбоподател:* Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представител: S. Malynicz, QC)*Ответник:* Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)*Друга страна в производството пред апелативния състав:* Marpeta, SL (Барселона, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „VIETA“ — регистрация на марка на Европейския съюз № 1 790 674

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 4 октомври 2016 г. по преписка R 1010/2016-4

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и другата страна да заплатят собствените си съдебните разноски, както и тези на жалбоподателя.

Изложени основания

- Нарушение на член 65, параграф 6 от Регламент № 207/2009,
- нарушение на принципа за яснота и точност на словните елементи на марката.

Жалба, подадена на 5 декември 2016 г. — RF/Комисия

(Дело T-880/16)

(2017/C 053/44)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: RF (Гдиня, Полша) (представител: К. Комар-Комаровски, radca prawny)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение C(2016)5925 окончателен на Комисията от 15 септември 2016 година за отхвърляне на жалбата по преписка COMP AT.40251 — Железопътен транспорт, товарни превози, и да върне преписката на Комисията за ново произнасяне.
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първо основание: неправилно тълкуване и евентуално неправилно прилагане на член 13 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).
  2. Второ основание: нарушение на член 105, параграф 1 ДФЕС.
-

Жалба, подадена на 8 декември 2016 г. — ВР/FRA

(Дело T-888/16)

(2017/C 053/45)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ВР (Виена, Австрия) (представител: E. Lazar, lawyer)

Ответник: Агенция на Европейския съюз за основните права (FRA)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на органа, упълномощен да сключва договори за назначаване (ОУСДН) от 21 април 2016 г., да не поднови договора на жалбоподателя;
- да осъди ответника да заплати обезщетение на жалбоподателя за имуществените и неимуществените вреди, претърпени в резултат на неправомерното решение за неподновяване на договора, от една страна, и неправомерното неизпълнение на решението по дело T-658/13 P⁽¹⁾, от друга страна: 63 246 EUR за пропуснати ползи; 26 630 EUR като обезщетение на жалбоподателя за загуба на пенсионни права за 19 месеца, или такава сума, която Съдът определи ex aequo et bono; 1 200 EUR за възстановяване на платените от жалбоподателя правни разноски в досъдебната фаза, считано от датата на проекта на решението, 29 януари 2016 г., до датата на решението на ответника, 21 април 2016 г.; 60 000 EUR за загубата на възможност за сключване на договор за неопределено време, или такава сума, която Съдът определи ex aequo et bono; 50 000 EUR за неимуществените вреди, причинени на жалбоподателя в резултат от твърдяни грешки, нередности и щети, причинени от ответника в хода на изпълнението на решението по дело T-658/13P;
- да осъди ответника да плати обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, претърпени от жалбоподателя поради факта, че ответникът не приел законосъобразни правила за оценяване, прекласиране и подновяване на договори, и свързаните с това вреди, които са резултат от липсата на такива правила, от една страна, и закъснението при финализирането на атестационните доклади на жалбоподателя и свързаните с това вреди, причинени от липсата на финализирани своевременно доклади, от друга страна;
- да обяви, че приложимите Указания на ответника за процедурата по оценяване и прекласиране на и Правилата относно процедурата за подновяване на договори са неправомерни, доколкото същите правила са приети вследствие неправомерна процедура и от автор, който не притежава съответната компетентност;
- да упражни правомощието си за пълен съдебен контрол за да осигури ефективно изпълнение на решението си;
- да осъди ответника да заплати мораторни съгласно основния лихвен процент на Европейската централна банка, увеличен с два пункта, върху евентуално присъдената сума или всяка друга присъдена лихва, която Съдът приеме за подходяща; и
- да осъди ответника да заплати всички разноски, дори ако жалбата бъде отхвърлена.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание — нарушение на правото на защита:

- Нарушение на правото на изслушване, неосигурено от страна на органа по назначаване на FRA справедливо и ефективно изслушване, и нарушение на член 41, параграф 2, буква а) от Хартата на основните права;

- Нарушение на втория компонент на правото на защита (право на достъп по преписката), отказ да се предостави достъп до личното досие и до документите, използвани за отрицателното решение от 27 февруари 2012 г., нарушение на членове 25 и 26 от Правилника за длъжностните лица и нарушение на член 41, параграф 2, буква б) от Хартата.
2. Второто основание — нарушение на съществени процесуални изисквания.
3. Третото основание — злоупотреба с власт и конфликт на интереси, неспазване на интереса на службата, явна грешка в преценката и неправилно прилагане на принципа за забрана на обратното действие.
4. Четвъртото основание — неизпълнение на задължението за почтено и добросъвестно съобразяване с решението по дело T-658/13 P.

(¹) Решение от 3 юни 2015 г., BP/FRA, T-658/13 P, EU:T:2015:356

**Жалба, подадена на 19 декември 2016 г. — Apple Sales International и Apple Operations Europe/
Комисия**

(Дело T-892/16)

(2017/C 053/46)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Apple Sales International (Корк, Ирландия) и Apple Operations Europe (Корк, Ирландия) (представители: A. von Bonin и E. van der Stok, lawyers, D. Beard QC, A. Bates, L. Osepiciu и J. Bourke, Barristers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 30 август 2016 г. по Държавна помощ SA.38373 (2014/C) (ex 2014/NN) (ex 2014/CP), приложена от Ирландия по отношение на Apple;
- при условията на евентуалност, да отмени решението частично и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски на жалбоподателите.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излага четиринадесет основания.

1. Първо основание, свързано с грешка от страна на Комисията при тълкуването на ирландското право.
- Жалбоподателите считат, че като чуждестранни компании за Ирландия, те са били данъчнозадължени единствено за ирландския корпоративен данък по раздел 25 от Taxes Consolidation Act 1997 във връзка с „облагаемата печалба“ за дейностите, извършени от ирландските им клонове. Становищата адекватно са отразили „облагаемата печалба“ и следователно не са предоставили предимство. Комисията също така е допуснала грешка, като е установила, че това разпределение на печалбата по раздел 25 трябва да се извърши по принципа на сделката между несвързани лица (наричан по-нататък „ПСНЛ“).
2. Второ основание, състоящо се в твърдението, че ПСНЛ е неприложим като тест за държавната помощ при преценката на данъчните задължения съгласно член 107 ДФЕС.

- Комисията неправилно е установила, че член 107, параграф 1 ДФЕС изисква от Ирландия да изчисли облагаемата печалба на жалбоподателите по раздел 25 в съответствие с ПСНП на Комисията.
3. Трето основание, свързано с фундаментални грешки на Комисията относно дейностите на жалбоподателите извън Ирландия.
- Комисията е допуснала фундаментални грешки, като не е признала, че носещите печалба дейности на жалбоподателите, по-специално развитието и търговията с интелектуална собственост („Apple IP“), са били контролирани и управлявани в Съединените щати. Печалбите от тези дейности следвало да се облагат в Съединените щати, а не в Ирландия. Комисията неправилно е взела предвид само протоколите от заседанията на управителните съвети на жалбоподателите и е игнорирала всички останали доказателства за дейностите.
4. Четвърто основание, свързано с фундаментални грешки на Комисията относно дейностите на жалбоподателите в Ирландия.
- Комисията не е признала, че ирландските клонове са извършвали само рутинни функции и не са участвали в развитието и търговията във връзка с Apple IP, които са донесли печалби.
5. Пето основание, състоящо се в твърдението, че презумпциите на Комисията противоречат на тежестта на доказване, Насоките на ОИСП и единодушните експертни становища; заключението е вътрешно противоречиво.
- Комисията е презумирала, че всички стратегически дейности на жалбоподателите, генериращи печалби, е следвало да бъдат счестени за такива на ирландските клонове, без да извърши надлежна оценка на доказателствата, включително подробните експертни становища, показващи, че печалбите не са били от дейности в Ирландия.
6. Шесто основание, състоящо се в твърдението, че жалбоподателите са били третиране по същия начин, както и други чуждестранни данъчно задължени лица в Ирландия и спрямо тях не е било приложено избирателно отношение.
- Комисията не е доказала избирателност: тя неправилно е третирила жалбоподателите така, все едно са били местни компании на Ирландия и на облагане са подлежали печалбите им в световен мащаб.
7. Седмо основание, състоящо се в твърдението, че главните доводи трябва да бъдат отменени поради нарушение на съществено процесуално изискване.
- Решението за образуване на производството не посочва основните мотиви. Ако ги беше посочило, Apple щеше да бъде в състояние да представи доказателства, които биха могли да променят изхода.
8. Осмо основание, свързано с грешки във фактите и оценката при прилагането от страна на Комисията на МТНП по отношение на ирландските клонове по силата на доводите при условията на евентуалност.
- Доводите на Комисията при условията на евентуалност или алтернативност неправилно отхвърлят експертните становища и не посочват какъв би трябвало да бъде правилният анализ на разпределението на печалбата.
9. Девето основание, свързано с твърдението, че доводите при условията на алтернативност са опорочени поради нарушаване на съществени процесуални изисквания и явна грешка в преценката.
- Комисията неправилно е сравнила становищата с други становища на Irish Revenue по отношение на трети страни, след като фактическите обстоятелства са били различни.
10. Десето основание, свързано с твърдението, че доводите при условията на евентуалност или алтернативност не позволяват изчисляването на подлежащата на връщане сума.
- Решението не съдържа никакви обяснения каква сума трябва да се възстанови по силата на доводите при условията на евентуалност или алтернативност, в противоречие с правилата за държавната помощ и принципа на правна сигурност.

11. Единадесето основание, свързано с нарушение от страна на Комисията на принципите на правна сигурност и забрана за прилагане с обратна сила при издаването на разпореждане за възстановяване на твърдяната помощ.
12. Дванадесето основание, свързано с липсата на надлежно и безпристрастно разследване.
13. Тринадесето основание, свързано с нарушение на член 296 ДФЕС и на член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз.
14. Четиринадесето основание, състоящо се в твърдението, че решението надхвърля компетентността на Комисията по член 107, параграф 1 ДФЕС.

— Комисията е нарушила правната сигурност, като е разпоредила връщане по силата на непредвидимо тълкуване на State aid law; не е разгледала относимите доказателства в противоречие със задължението ѝ за дължимата грижа; не е обосновала адекватно решението; надхвърлила е компетентността си по член 107 ДФЕС, като се е опитала да промени структурата на ирландската система за корпоративно облагане.

Жалба, подадена на 20 декември 2016 г. — Puma/EUIPO — Senator (TRINOMIC)

(Дело T-896/16)

(2017/C 053/47)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Puma SE (Херцогенаурах, Германия) (представител: Rechtsanwalt M. Schunke)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Senator GmbH & Co. KGaA (Грос-Биберау, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „TRINOMIC“ — заявка за регистрация № 12 697 074

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 19 октомври 2016 г. по преписка R 70/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски, включително разноските, възникнали в производството по възражение.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009,
  - Нарушение на принципа на равно третиране и на принципа за самоограничаване на администрацията.
-

Жалба, подадена на 21 декември 2016 г. — Elche Club de Fútbol/Комисия

(Дело Т-901/16)

(2017/С 053/48)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Elche Club de Fútbol, SAD (Elche, Испания) (представители: M. Segura Catalán и M. Clayton, abogadas)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да уважи изложените в жалбата основания за отмяна,
- да отмени Решението на Европейската комисия от 4 юли 2016 г. относно държавна помощ SA.36387 (2013/С) (ex 2013/СР), предоставена от Испания на Elche Club de Fútbol S.A.D. (и други футболни клубове), по-специално що се отнася до Elche CF.
- да отмени член 1 от това решение относно мярка 3,
- да отмени член 2 от същото решение в частта му, в която се изисква възстановяване на държавите помощи относно мярка 3 от страна на Elche CF.
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е грешка в преценката и мотивите при установяването на помощта и на получателя ѝ, доколкото е прието, че по смисъла на член 107 ДФЕС Elche CF е получател на гаранциите, предоставени от Instituto Valenciano de Finanzas (IVF) в полза на Fundación Elche CF.
2. Второто основание е нарушение на член 107 ДФЕС и липса на мотиви, тъй като гаранциите, предоставени от IVF на Fundación Elche CF са квалифицирани като държавна помощ. Комисията не е доказала, че държавата носи отговорност за предоставянето на предимство и че то е селективно, не е преценила нарушението на конкуренцията и не е мотивирала в надлежно последиците за търговията в Европейското икономическо пространство.
3. Третото основание е нарушение на член 107 ДФЕС при изчисляването на размера на помощта и на подлежащата на възстановяване сума.
4. При условията на евентуалност четвъртото основание е нарушение на член 107 ДФЕС при преценката за осчетоводяването на помощта и при прилагането на насоките за оздравяване и реструктуриране.

Жалба, подадена на 21 декември 2016 г. — HeidelbergCement/Комисия

(Дело Т-902/16)

(2017/С 053/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: HeidelbergCement AG (Хайделберг, Германия) (представители: U. Denzel, C. von Köckritz, P. Pichler и H. Weiß, lawyers)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение на Европейската комисия № (2016)6591 окончателен от 10 октомври 2016 г. за започване на производство по член 6, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 139/2004 ⁽¹⁾ на Съвета по преписка М. 7878 — HeidelbergCement/Schwenk/Cemex Hungary/Cemex Croatia относно планираното придобиване от Duna-Dráva Cement Kft. на 100 % от дяловете в Cemex Hratska dd. и Cemex Hungária Építőanyagok Kft.; и

— във всички случаи да осъди Комисията да заплати съдебните разноски на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага едно основание.

Според жалбоподателя Европейската комисия е допуснала явна грешка в преценката, като е приела жалбоподателя и Schwenk Zement KG — вместо Duna-Dráva Cement Kft., пълнофункционално съвместно предприятие, в което жалбоподателят и Schwenk Zement KG държат, всяко съответно, контролен пакет от 50 %, за „съответните предприятия“ и „поради това е заключила, че операцията е от „значение за Съюза“ по смисъла на член 1 от Регламент № (ЕО) № 139/2004 на Съвета. Според жалбоподателя в действителност Европейската комисия не е компетентна да приема обжалваното решение и да преразгледа операцията въз основа на Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета и поради това обжалваното решение нарушава член 1 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета и принципите на правна сигурност и субсидиарност, на които той почива.

Първо, жалбоподателят изтъква, че Европейската комисия е допуснала грешка в правото и явна грешка в преценката като се е позовала на параграф 147 от Проекта за консолидирано юрисдикционно известие ⁽²⁾, за да квалифицира жалбоподателя и SchwenkZement KG, вместо Duna-Dráva Cement Kft., като „съответните предприятия“.

Второ, жалбоподателят изтъква, че параграф 147 от Проекта за консолидирано юрисдикционно известие би бил незаконосъобразен, ако можеше действително да се приложи към разглеждания случай, поради нарушение на член 1 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета и основополагащите принципи на правна сигурност и субсидиарност, на които той почива.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (регламент за сливанията на ЕО) (ОВ, L 24, стр. 1.; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201).

⁽²⁾ Проект за консолидирано юрисдикционно известие на Комисията съгласно Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ С 95, 2008 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 19 декември 2016 г. — RE/Комисия

(Дело T-903/16)

(2017/C 053/50)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: RE (Абу Даби, Обединени арабски емирства) (представител: S. Pappas, адвокат)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение SEC 10.20/06/15 на Европейската комисия от 12 октомври 2016 г. в частта относно Регламент № 45/2001 и да осъди ответника да плати на жалбоподателя десет хиляди евро (10 000 EUR) като справедливо обезщетение за неимуществените вреди, настъпили в резултат от неправомерния отказ за достъп до личните му данни,
- да разпореди на ответника да представи документ относно назначаването на жалбоподателя съгласно член 91, буква в) от Процедурния правилник на Общия съд или, при условията на евентуалност, да предостави този документ на Общия съд съгласно член 104 от посочения по-горе правилник и да осъди ответника да плати на жалбоподателя тридесет хиляди евро (30 000 EUR) като обезщетение за неимуществените вреди, настъпили в резултат от неетичната и неправомерната обработка на личните му данни в хода на разследването,
- да осъди ответника да понесе направените от него съдебни разноски и разноските на жалбоподателя по настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си за отмяна жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е опорочено поради пълна липса на мотиви, що се отнася до данни, за които не е изтъкнато изключение, обосноваващо отказа на жалбоподателя да се предостави достъп до тези лични данни.

Освен това жалбоподателят поддържа, че доколкото в обжалваното решение му се отказва достъп до неговите лични данни, като се изтъква свързано с гарантиране на разследването изключение по член 20, параграф 1, буква а) от Регламент № 45/2001⁽¹⁾, това решение трябва да се приеме за незаконосъобразно, тъй като в него не се уточнява защо това изключение продължава да се прилага след прекратяване на разследването по отношение на жалбоподателя.

Жалбоподателят твърди още, че даденият с обжалваното решение отказ да бъде уважена конкретната му молба за получаване на достъп до съдържащи заличени данни/преработен вариант, подадена за първи път с жалбата му от 21 септември 2016 г., трябва да бъде приет за незаконосъобразен, тъй като с този отказ не са изложени мотиви защо в този случай не е възможно разкриването на личните данни на жалбоподателя в съдържащи заличени данни вариант, по-специално след прекратяване на разследването.

В подкрепа на исканията си за обезщетение жалбоподателят изтъква, че е понесъл неимуществени вреди в резултат от неправомерния отказ на генерална дирекция „Човешки ресурси и сигурност“ да му предостави достъп до личните му данни, че е било съществено застрашено професионалното му израстване вследствие на неправомерната обработка на личните му данни от страна на посочената дирекция, и по-специално вследствие на неправомерното разпространение на информация относно разследването с цел да се навреди на кариерното му развитие, като тези вреди не могат да бъдат поправени само с отмяната на обжалваното решение. В този контекст жалбоподателят моли Общия съд да вземе предвид два документа, когато разглежда исканията му за обезщетение на неимуществените вреди, настъпили вследствие на поведението на администрацията, и да му присъди обезщетение за неимуществените вреди.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 година относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 30, стр. 142).

Жалба, подадена на 22 декември 2016 г. — Chefaro Ireland/EUIPO — Laboratoires M&L (NUIT PRECIEUSE)

(Дело T-905/16)

(2017/C 053/51)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Chefaro Ireland DAC (Дъблин, Ирландия) (представители: P. Maeyaert и J. Muyldermans, адвокати)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Laboratoires M&L SA (Маноск, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на фигуративна марка със словните елементи „NUIT PRECIEUSE“ — посочваща Европейския съюз международна регистрация № 1 063 952

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 19 октомври 2016 г. по преписка R 2596/2015-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и встъпилата страна да понесат направените от тях съдебни разноски и да заплатят съдебните разноски на Chefaro Ireland

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 29 декември 2016 г. — Laboratorios Ern/EUIPO — Sharma („NRIM Life Sciences“)

(Дело T-909/16)

(2017/C 053/52)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Laboratorios Ern, SA (Барселона, Испания) (представител: S. Correa Rodríguez, lawyer)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Anil K. Sharma (Хилингдън, Обединено кралство)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „NRIM life Sciences“ — заявка за регистрация № 13 031 455

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 26 септември 2016 г. по преписка R 2376/2015-5

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и да отхвърли заявката за марка на Европейския съюз № 013031455 NRIM LIFE SCIENCES за всички стоки от клас 5;

— да осъди EUIPO, а също и ANIL K SHARMA в случай, че встъпи, да заплатят съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 23 декември 2016 г. — Hesse/EUIPO — Wedl & Hofmann (TESTA ROSSA)

(Дело T-910/16)

(2017/C 053/53)

Език на жалбата: *немски*

Страни

Жалбоподател: Kurt Hesse (Нюрнберг, Германия) (представител: M. Krogmann, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Wedl & Hofmann GmbH (Mils/Hall в Тирол, Австрия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „TESTA ROSSA“ — Марка на Съюза № 7 070 519

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 5 октомври 2016 г. по преписка R 68/2016-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение и да обяви марката на Съюза UM 0707519 за отменена и за следните стоки:

Клас 21 — Съдове за домакински или кухненски цели; стъклени изделия, порцеланови изделия, по-специално чинии; стъклени чаши за пиене;

Клас 25 — облекло, а именно престилки, ризи, тениски тип „поло“ и тениски; шапки и други принадлежности за глава;

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 23 декември 2016 г. — Wedl & Hofmann/EUIPO — Hesse (TESTA ROSSA)

(Дело T-911/16)

(2017/C 053/54)

Език на жалбата: *немски*

Страни

Жалбоподател: Wedl & Hofmann GmbH (Милс/Хал ин Тирол, Австрия) (представител: T. Raubal, Rechtsanwalt)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Kurt Hesse (Нюрнберг, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словните елементи „TESTA ROSSA“ — Марка на Съюза № 7 070 519

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 5 октомври 2016 г. по преписка R 68/2016-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение или да го измени, в частта му, с която се отхвърля жалбата, подадена от жалбоподателя, и отменя марките на жалбоподателя за класове 7, 11, 20, за части от класове 21, 25 и 28, за части от клас 30, за класове 34 и 38 и в това отношение потвърждава решението на отдела по заличаване от 17 ноември 2015 г. (остава обаче неоспорена от жалбоподателя частта от обжалваното решение, с която се уважават исканията на жалбоподателя);
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 51, параграф 1 от Регламент № 207/2009/Регламент № 2868/95;
- Нарушение на член 15, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009/Регламент № 2868/95;
- Нарушение на правило 40, параграф 5 от Регламент № 2868/95 във връзка с правило 22, параграфи 3 и 4 от Регламент № 2868/95.

Жалба, подадена на 2 януари 2017 г. — La Mafia Franchises/EUIPO — Италия (La Mafia SE SIENTA A LA MESA)

(Дело T-1/17)

(2017/C 053/55)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: La Mafia Franchises, SL (Сарагоса, Испания) (представител: I. Sempere Massa, адвокат)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Италианска република

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз словните елементи „La Mafia SE SIENTA A LA MESA“ — марка на Европейския съюз № 5 510 921

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 27 октомври 2016 г. по преписка R 803/2016-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да обяви за валидна марката на Европейския съюз № 5 510 921 „LA MAFIA SE SIENTA A LA MESA“,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 52, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009;
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква е) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 4 януари 2017 г. — Sharif/Съвет

(Дело T-5/17)

(2017/C 053/56)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ammar Sharif (Дамаск, Сирия) (представители: В. Kennelly, QC и J. Pobjoy, Barrister)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение за изпълнение (ОВППС) 2016/1897 на Съвета от 27 октомври 2016 година за прилагане на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 293, 2016 г., стр. 36, наричано по-нататък „обжалваното решение“) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1893 на Съвета от 27 октомври 2016 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 293, 2016 г., стр. 25, наричан по-нататък „обжалваният регламент“) в частта им относно жалбоподателя,
- съгласно член 277 ДФЕС да обяви за неприложими член 28, параграф 2, буква а) от Решение 2013/255/ОВППС на Съвета от 31 май 2013 година относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 147, 2013 г., стр. 14) и член 15, параграф 1а, буква а) от Регламент (ЕС) № 36/2012 на Съвета от 18 януари 2012 година относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия и за отмяна на Регламент (ЕС) № 442/2011 (ОВ L 16, 2012 г., стр. 1) в частта им относно жалбоподателя и вследствие на това да отмени обжалваните решение и регламент в частта им относно жалбоподателя,
- съгласно член 340, параграф 2 ДФЕС да присъди на жалбоподателя обезщетение на основание извъндоговорната отговорност на Европейския съюз за вредите, настъпили в резултат от противоправните деяния на Съвета, и
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първо основание: Съветът е допуснал явни грешки в преценката, като е приел, че е изпълнен критерият за включване на жалбоподателя в списъците по член 28 от Решение 2013/255/ОВППС и член 15 от Регламент № 36/2012.

2. Второ основание: Съветът е нарушил — без действията му да са обосновани или пропорционални — основните права на жалбоподателя, включително правото му на собственост, на добро име и на стопанска инициатива. Обжалваните мерки са породили тежки последици за жалбоподателя, както по отношение на имуществото му, така и по отношение на доброто му име в световен план. Съветът не е успял да докаже, че замразяването на финансовите средства и икономическите ресурси на жалбоподателя е свързано или обосновано с каквато и да е законна цел или още по-малко че е пропорционално на такава цел.
3. Трето основание: ако, обратно на поддържаното от жалбоподателя, следва да се приеме, че критерият за посочване трябва да се прилага за всеки водещ икономически предприемач в Сирия, независимо дали той е свързан с и се ползва с подкрепата на режима в Сирия, жалбоподателят иска член 28, параграф 2, буква а) от Решение 2013/255/ОВППС и член 15, параграф 1а, буква а) от Регламент (ЕС) № 36/2012 да бъдат обявени за неприложими в отнасящата се до него част, тъй като критерият за посочване е непропорционален на иначе законните цели, преследвани с тези разпоредби.

Определение на Общия съд от 21 декември 2016 г. — fleur ami/EUIPO — 8 seasons design (Lampes)

(Дело T-67/16) ⁽¹⁾

(2017/C 053/57)

Език на производството: немски

Председателят на пети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 111, 29.3.2016 г.

Определение на Общия съд от 20 декември 2016 г. — Amira и др./Комисия и ЕЦБ

(Дело T-736/16) ⁽¹⁾

(2017/C 053/58)

Език на производството: английски

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 475, 19.12.2016 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG